WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

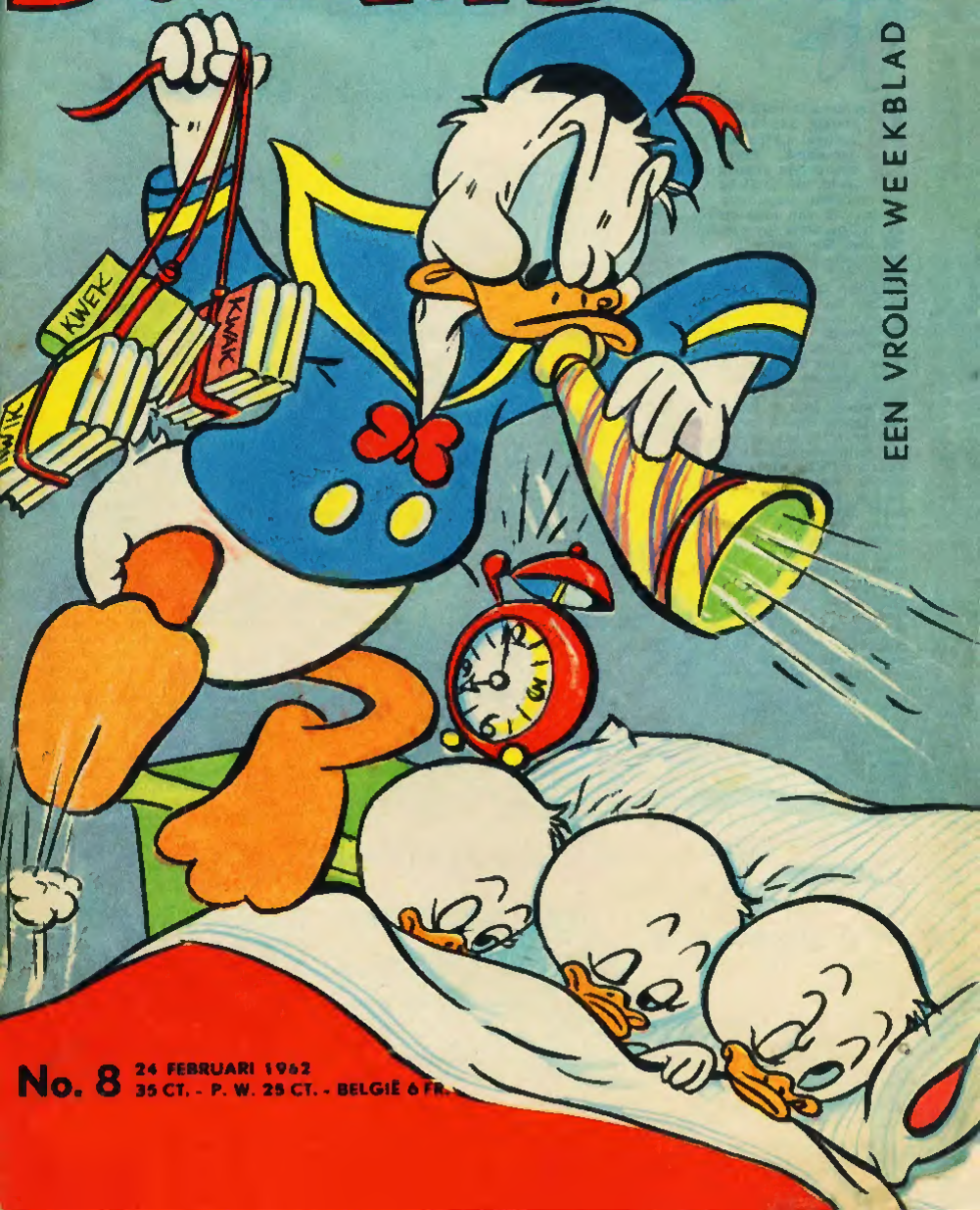

No. 8 24 FEBRUARI 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

IN deze Donald Duck staat de laatste aflevering van het verhaal „Pipo an het Kindereiland". Pipo heeft er spannende avonturen in beleefd, hij heeft heel wat listen moeten verzinnen met dat denkhoofd van hem en hij le blij dat hij nu weer 'ns een tijdje rustig met Mammaloe in z'n wagen bij het circus kan gaan wonen. Hij vindt dat hij echt wel aan een vakantie toe is. Maar.... hij komt terug, dat heeft-ie me zelf nog beloofd!

En terwijl Mammaloe daar voor haar huishoudentje zorgt, Petra ijverig haar best doet op school en Pipo nieuwe grappen en buitelingen instudeert en.... af en toe fijn luiert, gast de Engelse schrijfster Dodie Smith jullie vertellen, wat er allemaal gebeurde, nadat het honden-echtpaar Froukje en Ponco vijftien kindertjes had gekregen. Walt Disney vond dit verhaal zo leuk, dat hij Dodie Smith heeft gevraagd, of hij daar leuke tekeningen bij mocht maken en dat vond Dodie goed. Hoe leuk die tekeningen geworden zijn en hoe mooi dit verhaal, dat DE 101 DALMATINERS heet, wordt verteld, kunnen jullie de volgende week zien in Ons Vrolijk Weekblad.

Behalve dit verhaal kun je vanaf volgende week in *Donald Duck* een pagina vinden, waar een bekende sportfiguur jullie het één en ander gaat vertellen over zijn of haar beste tegenstander. Rik Coppens zal het over Cor van der Hart hebben, Nora van Megen over haar zusje Cobie, Ab Geldermans over Jacques Anquetil, Carel Godin de Beeufort over Stirling Moss, en zo nog veel meer! Nog één week zullen jullie moeten wachten en dan begint dit allemaal!

DDM DONALD

* PRIJZEN *

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fotocestel, winkelwaarde f 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

RIET GELTEN, STEENBERGEN. Hoe gaat het op school? Krijgen jullie nog steeds elke dag zoveel huiswerk op? Ik vind het leuk dat je toch nog wat tijd hebt kunnen vinden om mij te schrijven!
JAAP KWEKKEBOOM, GOES. Wat een prachtige kaart heb je me gestuurd, zeg! Jammer dat het verhaal van Pipo nu afgelopen is, hè? Maar je zult hem nog heus wel 'ns zien in ons Vrolijk Weekblad.
TINEKE WILLEMS, BOLSWARD, een domme, en dat-ie ze heus niet zo gauw te pakken zal krijgen!
MARIANNE VREEKEN, AMSTELVEEN. Hoe gaat het er mee, Marianne? Fijn dat je zo enorm veel kaarten van onze vrienden en vriendinnen hebt gekregen, hè? Word nu maar gauw helemaal beter!
Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt naar DONALD DUCK, Post-

* OOM DONALDS BRIEVENBUS *

Je hebt een tijd moeten wachten voor je in onze Brievenbus kwam, Tineke, maar nu zie je dan dat Ik je toch niet was vergeten!
REMMELT HOEKSTRA, SCHERPENZEEL. Ik heb jouw groeten aan de drie biggetjes overgebracht, Remmelt. Knor zei nog, dat Midas wel een boze wolf is, maar ook bus 792, Amsterdam, of naar DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Linksboven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs dan maar weer, allemaal!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 8

Op dit plaatje staan een aantal letters en enkele voorwerpen afgebeeld. Je moet nu beginnen met stuk voor stuk de namen van de voorwerpen op te schrijven en dan tegelijkertijd de letters, die je gebruikt, op het plaatje door te strepen.

Je houdt dan tenslotte nog twaalf niet doorgestreepte letters over en met deze letters moet je proberen de naam van een bloem te vormen, die el heel vroeg in het jaar zijn kopje boven de grond uitsteekt.

Schrijf de naam van dit bloempje op een briefkaart en stuur die vóór 28 februari, als je in Nederland woont, naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en,

als je in België woont, naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Vergeet niet duidelijk je naam en volledig adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing no. 6".

Veel succes!

* OPLETTEN ALLEMAAL *

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag no. 1.

1e prijs: W. Huzen, **Ugchelen.**
2e prijs: R. Roelveld, **Scheveningen.**
3e t/m 12e prijs: Riet Marcellissen, **Venlo**; R. Koopal, **Groningen**; Joke Bouweriks, **A'dam (Z.)**; G. Vissers, **Kapellen (Blg.)**; T. Plas, **Almelo**; G. v. Oest, **Soest**; M.-José Jacoba, **Breda**; L. Boer, **Schiedam**; M. Bremer, **Schagen**; H. v. d. Berg, **Kempen.**
13e t/m 22e prijs: B. van Gelderen, **Vlissingen**; S. Krikke, **Gronw**; W. Haack, **Den Haag**; Pim Geleick, **Arnhem**; M. Sikkenga, **post Anneerveensekanaal**; Gerrit J. Zwep, **Elburg**; R. Rombout, **Borg aan de Maas**; P. Groot, **'s-Hertogenhoech**; A. Hoekstra, **Emmeloord**; Peter Koopmans, **Rotterdam.**

De oplossing van de kerstprijsvraag luidt: **WIJ DROMEN VAN EEN WITTE KERST.**

WALT DISNEY'S

Donald Duck

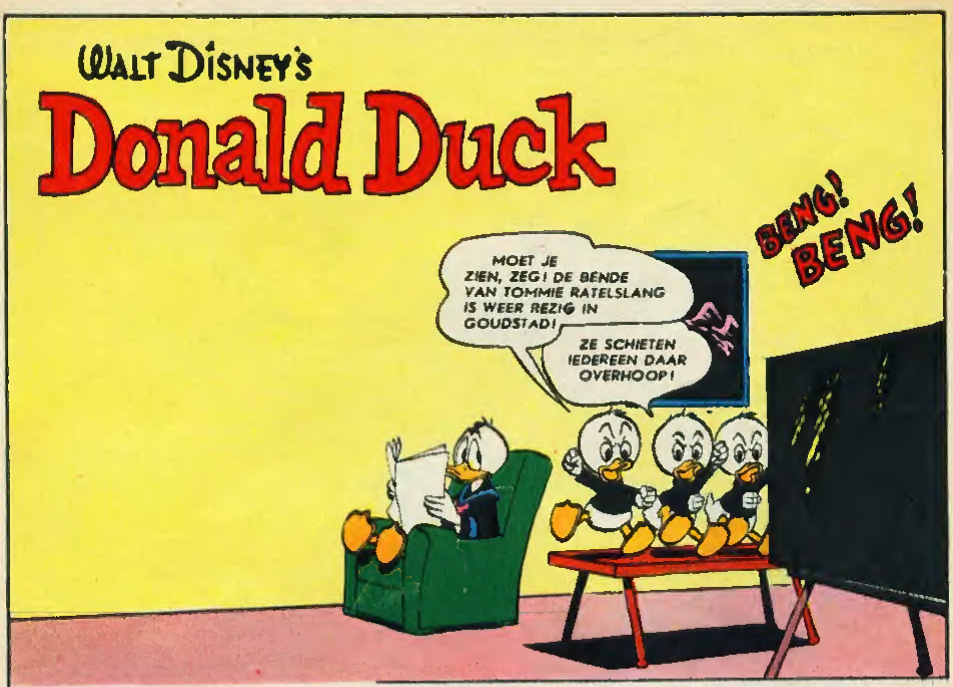

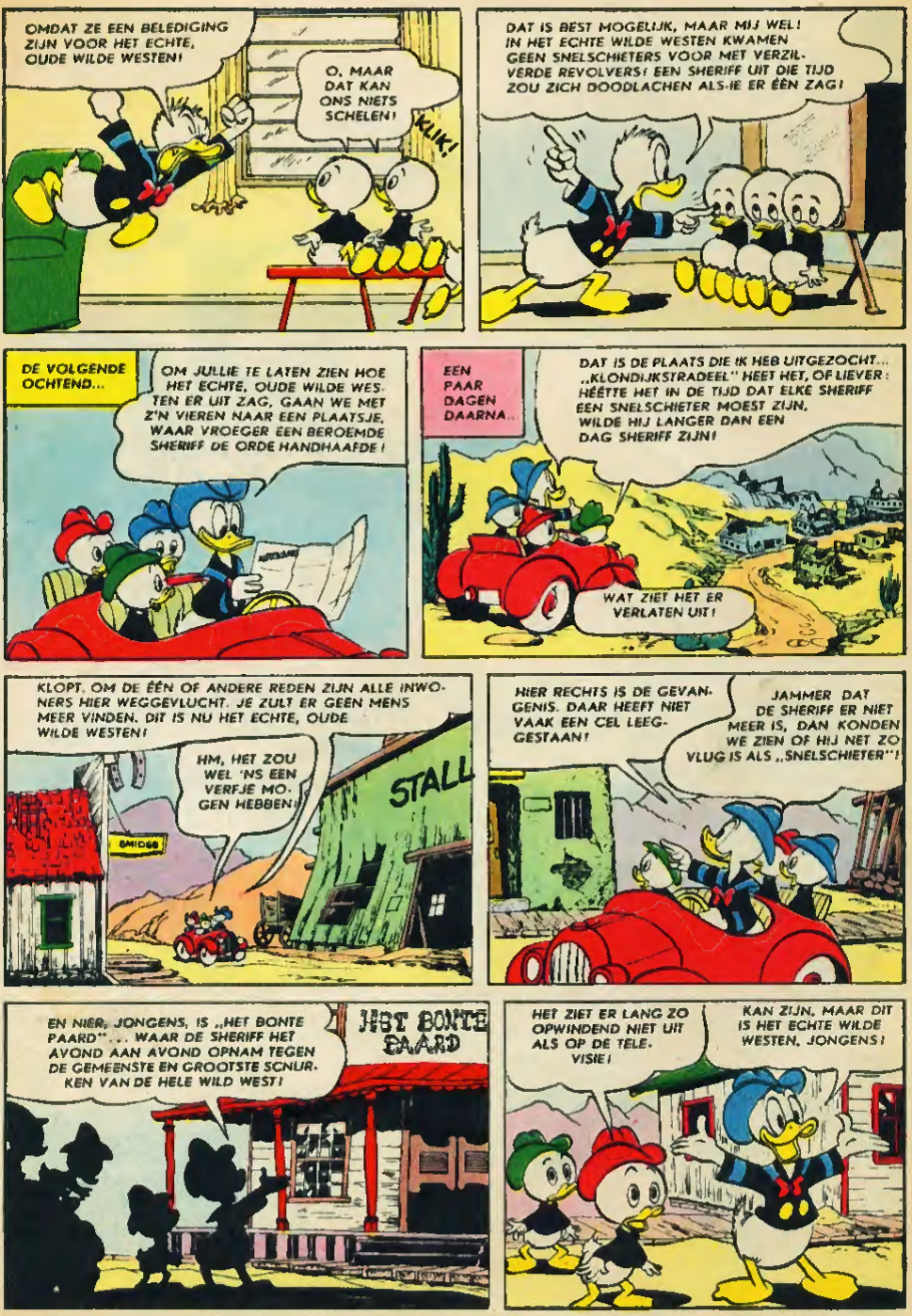
OMDAT ZE EEN BELEDIGING ZIJN VOOR HET ECHTE, OUDE WILDE WESTEN!
O, MAAR DAT KAN ONS NIETS SCHELEN!
KLIK!
DAT IS BEST MOGELIJK, MAAR MIJ WEL! IN HET ECHTE WILDE WESTEN KWAMEN GEEN SNELSCHIETERS VOOR MET VERZILVERDE REVOLVERS! EEN SHERIFF UIT DIE TIJD ZOU ZICH DOODLACHEN ALS-IE ER ÉÉN ZAG!
DE VOLGENDE OCHTEND...
OM JULLIE TE LATEN ZIEN HOE HET ECHTE, OUDE WILDE WESTEN ER UIT ZAG, GAAN WE MET Z'N VIEREN NAAR EEN PLAATSJE, WAAR VROEGER EEN BEROEMDE SHERIFF DE ORDE HANDHAAFDE!
EEN PAAR DAGEN DAARNA...
DAT IS DE PLAATS DIE IK HEB UITGEZOCHT... „KLONDIJKSTRADEEL" HEET HET, OF LIEVER: HÉÉTTE HET IN DE TIJD DAT ELKE SHERIFF EEN SNELSCHIETER MOEST ZIJN, WILDE HIJ LANGER DAN EEN DAG SHERIFF ZIJN!
WAT ZIET HET ER VERLATEN UIT!
KLOPT, OM DE ÉÉN OF ANDERE REDEN ZIJN ALLE INWONERS HIER WEGGEVLUCHT. JE ZULT ER GEEN MENS MEER VINDEN. DIT IS NU HET ECHTE, OUDE WILDE WESTEN!
HM, HET ZOU WEL 'NS EEN VERFJE MOGEN HEBBEN!
STALL
SMIDSE
HIER RECHTS IS DE GEVANGENIS. DAAR HEEFT NIET VAAK EEN CEL LEEGGESTAAN!
JAMMER DAT DE SHERIFF ER NIET MEER IS, DAN KONDEN WE ZIEN OF HIJ NET ZO VLUG IS ALS „SNELSCHIETER"!
EN NIER, JONGENS, IS „HET BONTE PAARD"... WAAR DE SHERIFF HET AVOND AAN AVOND OPNAM TEGEN DE GEMEENSTE EN GROOTSTE SCHURKEN VAN DE HELE WILD WEST!
HET BONTE PAARD
HET ZIET ER LANG ZO OPWINDEND NIET UIT ALS OP DE TELEVISIE!
KAN ZIJN, MAAR DIT IS HET ECHTE WILDE WESTEN, JONGENS!

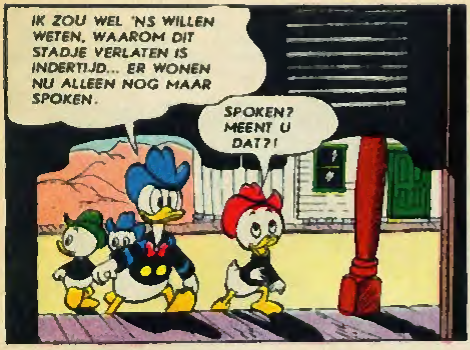
IK ZOU WEL 'NS WILLEN WETEN, WAAROM DIT STADJE VERLATEN IS INDERTIJD... ER WONEN NU ALLEEN NOG MAAR SPOKEN.
SPOKEN? MEENT U DAT?!

OVER SPOKEN GESPROKEN, W-WAT IS D DAT VOOR EEN GRIEZELIG GELUID?
HIK!

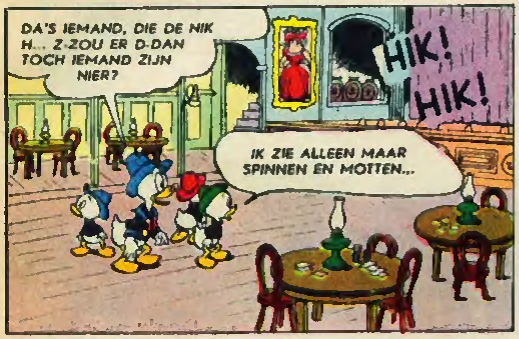
DA'S IEMAND, DIE DE NIK H... Z-ZOU ER D-DAN TOCH IEMAND ZIJN NIER?
HIK!
HIK!
IK ZIE ALLEEN MAAR SPINNEN EN MOTTEN...

NERGENS IN NET HELE CAFÉ ENIG TEKEN VAN LEVEN. EN TOCH BLIJVEN WE DAT GENIK NOREN!
HIK!
HIK!

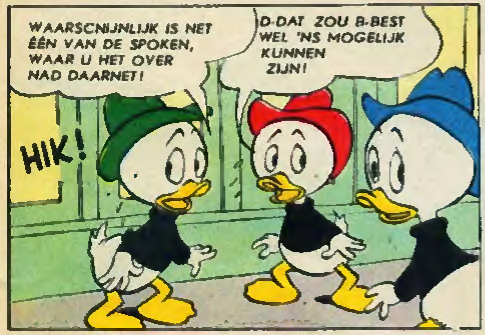
WAARSCHIJNLIJK IS NET ÉÉN VAN DE SPOKEN, WAAR U HET OVER HAD DAARNET!
D-DAT ZOU B-BEST WEL 'NS MOGELIJK KUNNEN ZIJN!
HIK!

WIJ WACHTEN BUITEN WEL OP U, OOM DONALD!
WAT EEN DAPPERE JONGENS! BANG VOOR EEN SPOOK! HA!

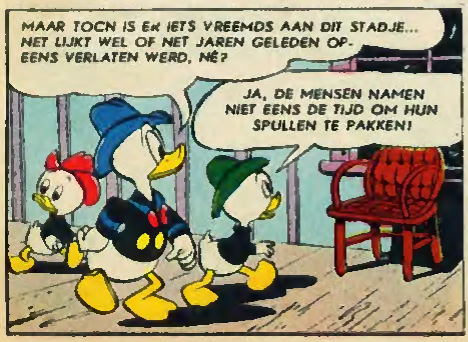
MAAR TOCH IS ER IETS VREEMDS AAN DIT STADJE... NET LIJKT WEL OF HET JAREN GELEDEN OPEENS VERLATEN WERD, HÉ?
JA, DE MENSEN NAMEN NIET EENS DE TIJD OM HUN SPULLEN TE PAKKEN!

LATEN WE 'NS EEN KIJKJE GAAN NEMEN IN DIE OUDE VERVALLEN GEVANGENIS!

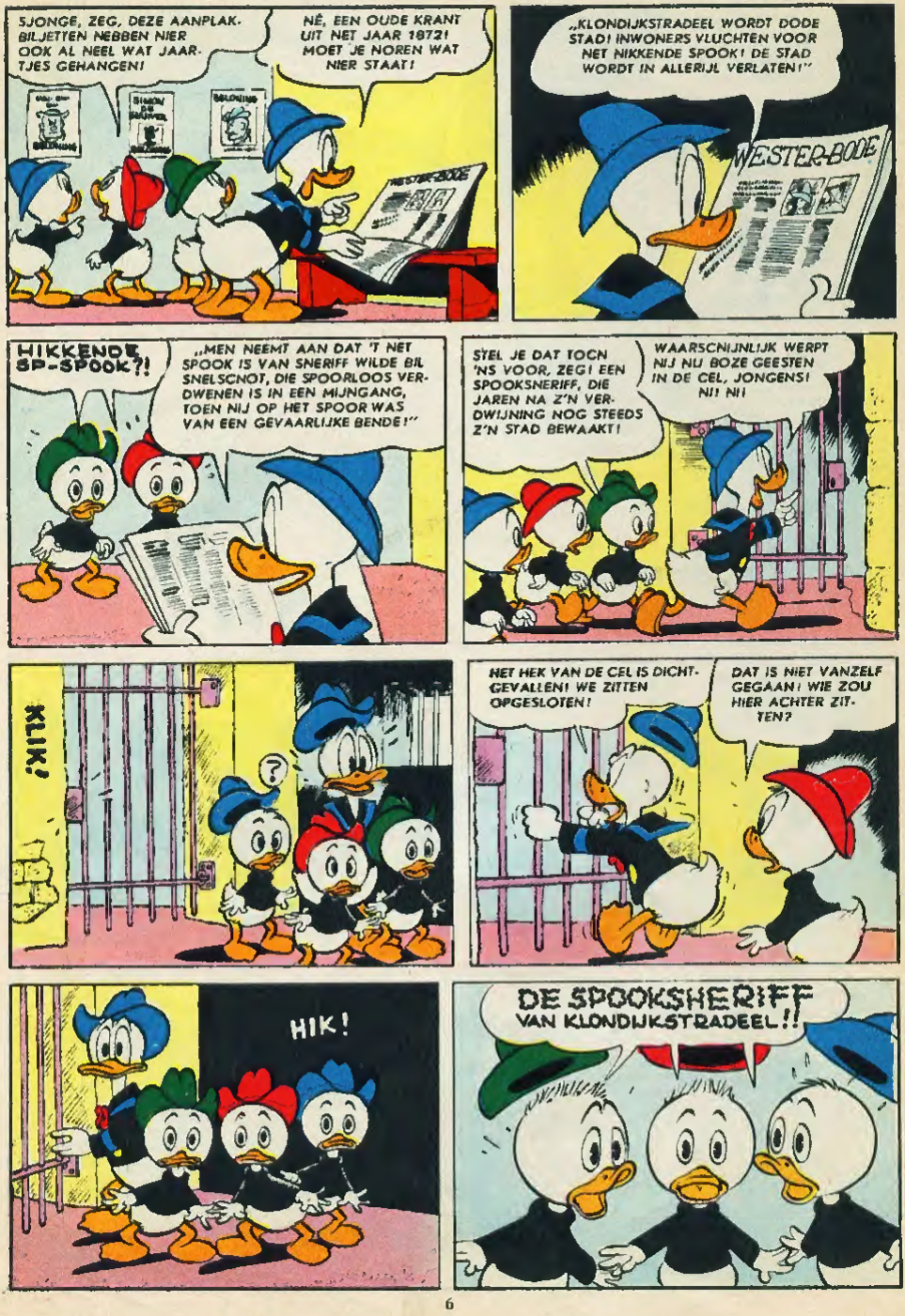
SJONGE, ZEG, DEZE AANPLAKBILJETTEN NEBBEN NIER OOK AL NEEL WAT JAARTJES GEHANGEN!
NÈ, EEN OUDE KRANT UIT NET JAAR 1872! MOET JE NOREN WAT NIER STAAT!
WESTER-BODE
„KLONDIJKSTRADEEL WORDT DODE STAD! INWONERS VLUCHTEN VOOR NET NIKKENDE SPOOK! DE STAD WORDT IN ALLERIJL VERLATEN!"
WESTER-BODE
HIKKENDE SP-SPOOK?!
„MEN NEEMT AAN DAT 'T NET SPOOK IS VAN SNERIFF WILDE BIL SNELSCNOT, DIE SPOORLOOS VERDWENEN IS IN EEN MIJNGANG, TOEN NIJ OP HET SPOOR WAS VAN EEN GEVAARLIJKE BENDE!"
STEL JE DAT TOCN 'NS VOOR, ZEG! EEN SPOOKSNERIFF, DIE JAREN NA Z'N VERDWIJNING NOG STEEDS Z'N STAD BEWAAKT!
WAARSCNIJNLIJK WERPT NIJ NU BOZE GEESTEN IN DE CEL, JONGENS! NIJ NIJ
KLIK!
?
HET HEK VAN DE CEL IS DICHTGEVALLEN! WE ZITTEN OPGESLOTEN!
DAT IS NIET VANZELF GEGAAN! WIE ZOU HIER ACHTER ZITTEN?
HIK!
DE SPOOKSHERIFF VAN KLONDIJKSTRADEEL!!

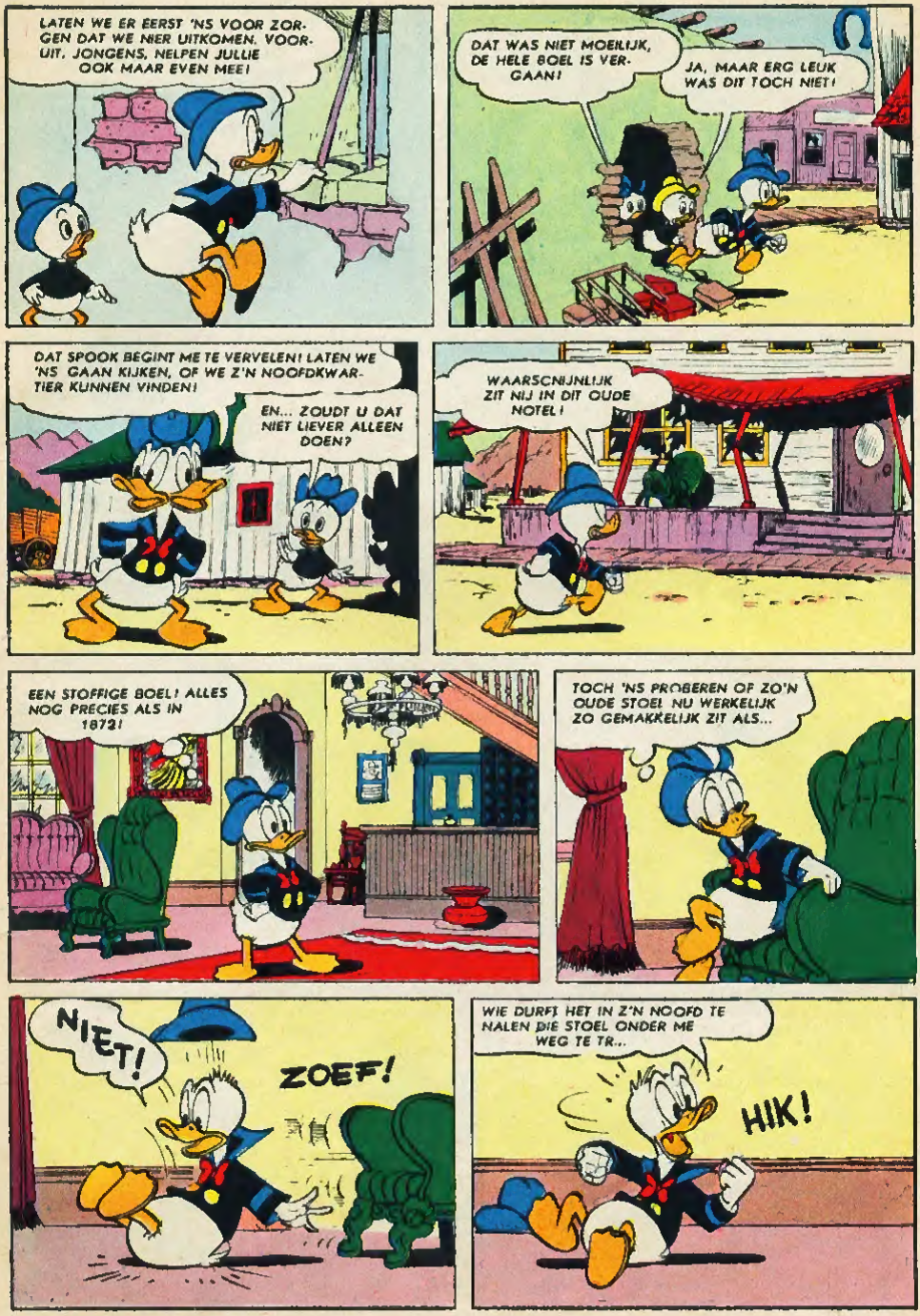
LATEN WE ER EERST 'NS VOOR ZORGEN DAT WE HIER UITKOMEN. VOORUIT, JONGENS, HELPEN JULLIE OOK MAAR EVEN MEE!
DAT WAS NIET MOEILIJK, DE HELE BOEL IS VERGAAN!
JA, MAAR ERG LEUK WAS DIT TOCH NIET!
DAT SPOOK BEGINT ME TE VERVELEN! LATEN WE 'NS GAAN KIJKEN, OF WE Z'N NOOFDKWARTIER KUNNEN VINDEN!
EN... ZOUDT U DAT NIET LIEVER ALLEEN DOEN?
WAARSCHIJNLIJK ZIT HIJ IN DIT OUDE HOTEL!
EEN STOFFIGE BOEL! ALLES NOG PRECIES ALS IN 1872!
TOCH 'NS PROBEREN OF ZO'N OUDE STOEL NU WERKELIJK ZO GEMAKKELIJK ZIT ALS...
NIET!
ZOEF!
WIE DURFT HET IN Z'N NOOFD TE HALEN DIE STOEL ONDER ME WEG TE TR...
HIK!

ALS IK NET NIET DACHT! NET NIKKENDE SPOOK! NET GELUID SCHIJNT UIT DIE KAST TE KOMEN!
KREKS!
EN NU BEN IK ÉCHT KWAAD! IK ZAL JE LATEN ZIEN DAT ER MET MIJ NIET TE SPOTTEN VALT!
KOM TE VOORSCHIJN, JIJ, EN VECHT ALS EEN MAN!
KRAK!
WEG! VERDWENEN! DE LAFAARD!
MAAR... MAAR HOE KAN HIJ VERDWENEN ZIJN? TOCH NIET DOOR DE MUREN!?
INTUSSEN...
NÉ, ZIEN JULLIE NIETS VREEMDS AAN HET HEK VAN DE CEL?
JA NOU! ER ZIT EEN DRAAD AAN VAST!
EN DIE DRAAD GAAT DOOR DE VLOER NAAR BENEDEN!
DAAROM KON HET HEK DUS ACHTER ONS DICHTSLAAN ZONDER DAT WE IEMAND ZAGEN!
WE WETEN NU DAT HET GEEN SPOOK IS... DIE TREKKEN NIET AAN DRAADJES!
LUISTER 'NS!
HIK!

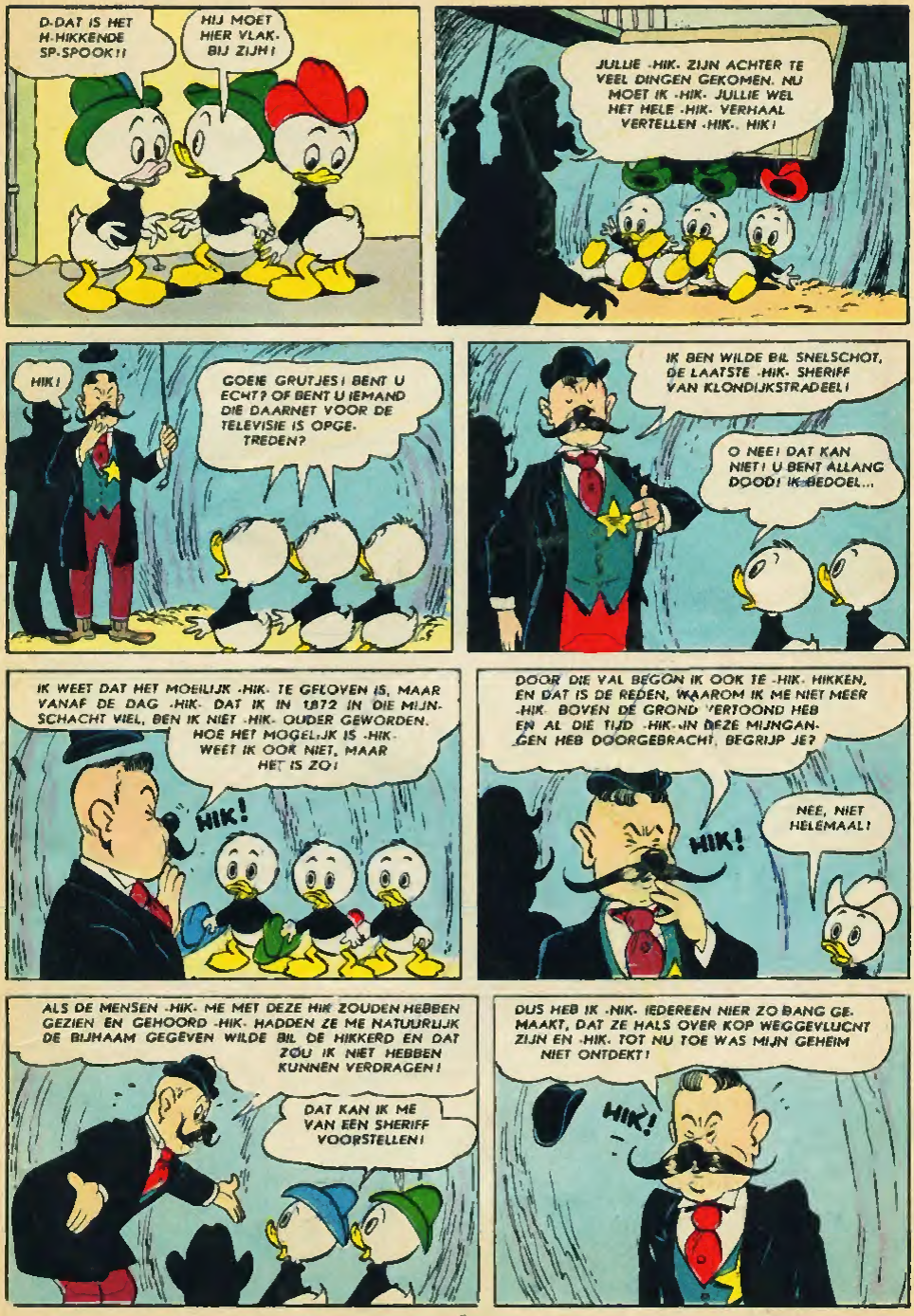
D-DAT IS HET H-HIKKENDE SP-SPOOK!!
HIJ MOET HIER VLAK- BIJ ZIJN!
JULLIE -HIK- ZIJN ACHTER TE VEEL DINGEN GEKOMEN. NU MOET IK -HIK- JULLIE WEL HET HELE -HIK- VERHAAL VERTELLEN -HIK-. HIK!
HIK!
GOEIE GRUTJES! BENT U ECHT? OF BENT U IEMAND DIE DAARNET VOOR DE TELEVISIE IS OPGE-TREDEN?
IK BEN WILDE BIL SNELSCHOT, DE LAATSTE -HIK- SHERIFF VAN KLONDIJKSTRADEEL!
O NEE! DAT KAN NIET! U BENT ALLANG DOOD! IK BEDOEL...
IK WEET DAT HET MOEILIJK -HIK- TE GELOVEN IS, MAAR VANAF DE DAG -HIK- DAT IK IN 1872 IN DIE MIJN-SCHACHT VIEL, BEN IK NIET -HIK- OUDER GEWORDEN.
HOE HET MOGELIJK IS -HIK- WEET IK OOK NIET, MAAR HET IS ZO!
HIK!
DOOR DIE VAL BEGON IK OOK TE -HIK- HIKKEN, EN DAT IS DE REDEN, WAAROM IK ME NIET MEER -HIK- BOVEN DE GROND VERTOOND HEB EN AL DIE TIJD -HIK- IN DEZE MIJNGAN-GEN HEB DOORGEBRACHT, BEGRIJP JE?
NEE, NIET HELEMAAL!
HIK!
ALS DE MENSEN -HIK- ME MET DEZE HIK ZOUDEN HEBBEN GEZIEN EN GEHOORD -HIK- HADDEN ZE ME NATUURLIJK DE BIJNAAM GEGEVEN WILDE BIL DE HIKKERD EN DAT ZOU IK NIET HEBBEN KUNNEN VERDRAGEN!
DAT KAN IK ME VAN EEN SHERIFF VOORSTELLEN!
DUS HEB IK -HIK- IEDEREEN NIER ZO BANG GE-MAAKT, DAT ZE HALS OVER KOP WEGGEVLUCHT ZIJN EN -HIK- TOT NU TOE WAS MIJN GEHEIM NIET ONTDEKT!
HIK!

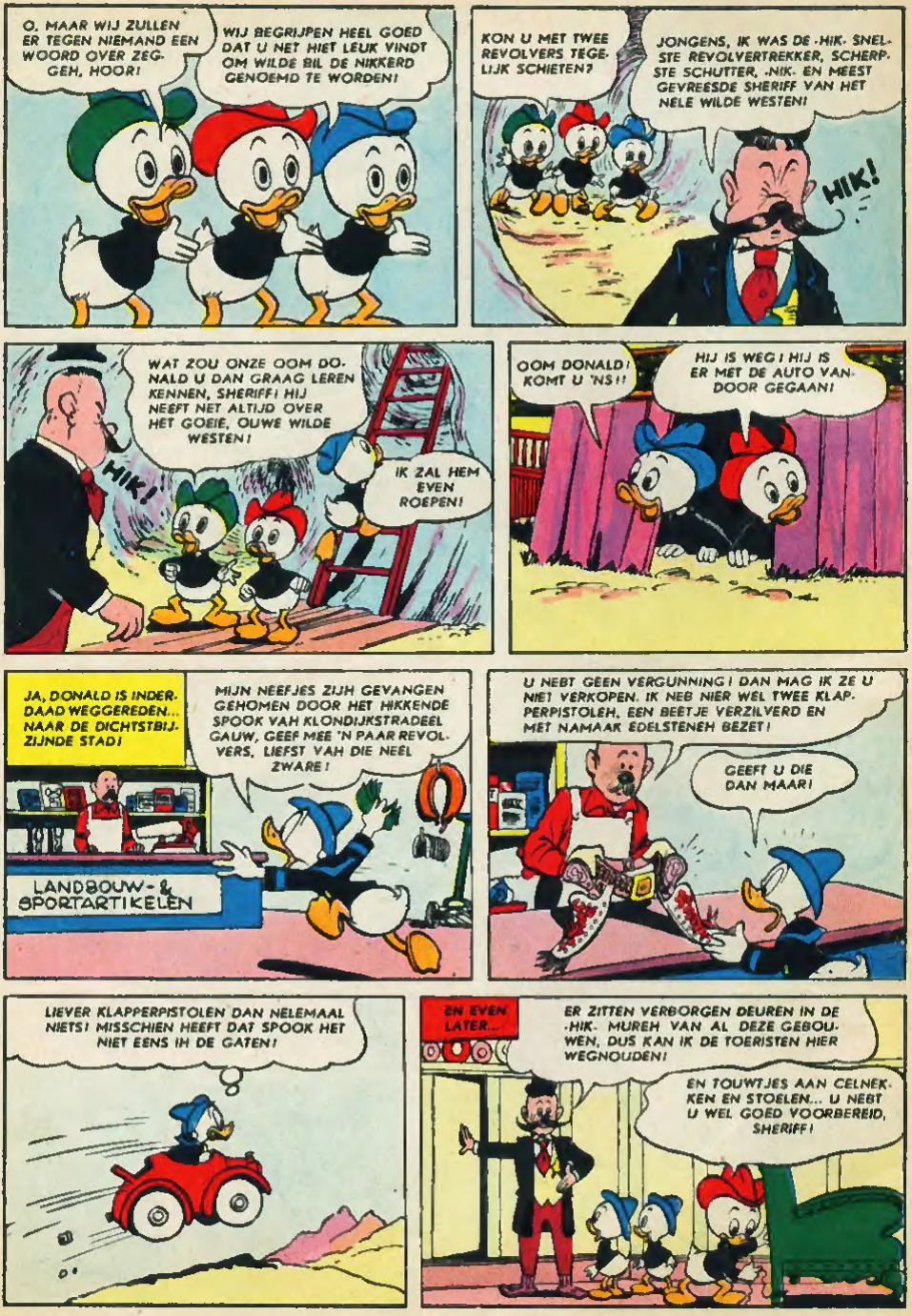
O, MAAR WIJ ZULLEN ER TEGEN NIEMAND EEN WOORD OVER ZEGGEH, HOOR!
WIJ BEGRIJPEN HEEL GOED DAT U NET HIET LEUK VINDT OM WILDE BIL DE NIKKERD GENOEMD TE WORDEN!
KON U MET TWEE REVOLVERS TEGELIJK SCHIETEN?
JONGENS, IK WAS DE -HIK- SNELSTE REVOLVERTREKKER, SCHERPSTE SCHUTTER, -NIK- EN MEEST GEVREESDE SHERIFF VAN HET NELE WILDE WESTEN!
HIK!
WAT ZOU ONZE OOM DONALD U DAN GRAAG LEREN KENNEN, SHERIFF! HIJ NEEFT NET ALTIJD OVER HET GOEIE, OUWE WILDE WESTEN!
HIK!
IK ZAL HEM EVEN ROEPEN!
OOM DONALD! KOMT U 'NS!!
HIJ IS WEG! HIJ IS ER MET DE AUTO VANDOOR GEGAAN!
JA, DONALD IS INDERDAAD WEGGEREDEN... NAAR DE DICHTSTBIJZIJNDE STAD!
MIJN NEEFJES ZIJN GEVANGEN GEHOMEN DOOR HET HIKKENDE SPOOK VAN KLONDIJKSTRADEEL GAUW, GEEF MEE 'N PAAR REVOLVERS, LIEFST VAN DIE NEEL ZWARE!
LANDBOUW- & SPORTARTIKELEN
U NEBT GEEN VERGUNNING! DAN MAG IK ZE U NIET VERKOPEN. IK NEB NIER WEL TWEE KLAPPERPISTOLEN, EEN BEETJE VERZILVERD EN MET NAMAAR EDELSTENEN BEZET!
GEEFT U DIE DAN MAAR!
LIEVER KLAPPERPISTOLEN DAN NELEMAAL NIETS! MISSCHIEN HEEFT DAT SPOOK HET NIET EENS IH DE GATEN!
EN EVEN LATER...
ER ZITTEN VERBORGEN DEUREN IN DE -HIK- MUREN VAN AL DEZE GEBOUWEN, DUS KAN IK DE TOERISTEN HIER WEGNOUDEN!
EN TOUWTJES AAN GELNEKKEN EN STOELEN... U NEBT U WEL GOED VOORBEREID, SHERIFF!

SJONGE, ZEG! ZOU DAT ONZE OOM DONALD ZIJN, DACHT JE?
JA NOU! HIJ HEEFT EEN PAAR KNOTSEN VAN REVOLVERS BIJ ZICH EN HIJ IS OP ZOEK NAAR U!
O LIEVE HIK-HELP!
DAT BETEKENT DAT IK OOK HIK- M'N SCHIETIJZERS VOOR DE DAG MOET HALEN!
HIK!
ELKE SHERIFF HIK UIT HET WILDE WESTEN MOET NET ONHEIL HIK WANNEER NET KOMT EN WAAR DAN OOK HIK ONVERSCHROKKEN TEGEMOET GAAN!
JA MAAR, U GAAT TOCH NIET OP ONZE OOM DONALD SCHIETEN?
HIK!
NATUURLIJK NIET! BOVENDIEN HIK- ZIJN DEZE DINGEN AL ZO'N JAAR OF TACHTIG DICHTGEROEST!
EN ALS OOM DONALD NU NS OP U SCHIET?
HIK!
DAT IS IETS HIK WAAR IK NIET VOOR OPZIJ MAG GAAN EEN ECHTE SHERIFF WIJKT NIET NIK VOOR HET GEVAAR!
WE KUNNEN OOM DONALD NIET WAARSCHUWEN! DE SHERIFF HEEFT DE DEUR ACHTER ZICH OP SLOT GEDAAN!
SLA HEM DAN IN!
IN DE STOFFIGE STRATEN VAN KLONDIJKSTRADEEL BEREIKT ZO EEN DRAMA, MAAR HOOGTEPUNT EEN MODERNE COWBOY MET KLAPPERPISTOLEN GAAT HET OPNEMEN TEGEN EEN SHERIFF UIT HET OUDE WILDE WESTEN MET DICHTGEROESTE REVOLVERS... WIE VAN DE TWEE ZAL DIT GEVECHT WINNEN.
WILDE BIL HIK- GAAT MET ONGELADEN REVOLVERS Z'N TEGENSTANDER ONBEVREESD HIK TEGEMOET!
KOM VOOR DE DAG, HIKKEND SPOOKSEL! TREK JE REVOLVERS EN SCHIET, WILDE BIL! OF JE EEN MAN BENT OF EEN SPOOK, IK MAAK GEHAKT VAN JE!

IK HIK HOOR HEM DAAR BINNEN IN „HET BONTE PAARD" HIJ.. HIJ -HIK- KOMT NAAR BUITEN!

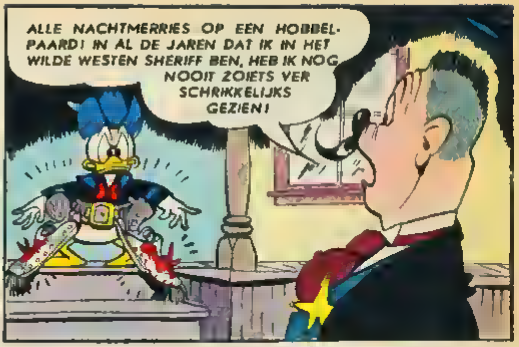
ALLE NACHTMERRIES OP EEN HOBBEL-PAARD! IN AL DE JAREN DAT IK IN HET WILDE WESTEN SHERIFF BEN, HEB IK NOG NOOIT ZOIETS VER SCHRIKKELIJKS GEZIEN!

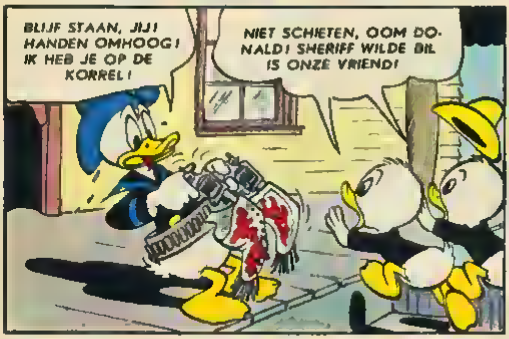
BLIJF STAAN, JIJ! HANDEN OMHOOG! IK HEB JE OP DE KORREL!
NIET SCHIETEN, OOM DONALD! SHERIFF WILDE BIL IS ONZE VRIEND!

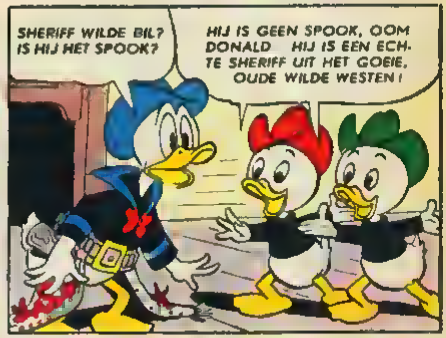
SHERIFF WILDE BIL? IS HIJ HET SPOOK?
HIJ IS GEEN SPOOK, OOM DONALD HIJ IS EEN ECHTE SHERIFF UIT HET GOEIE, OUDE WILDE WESTEN!

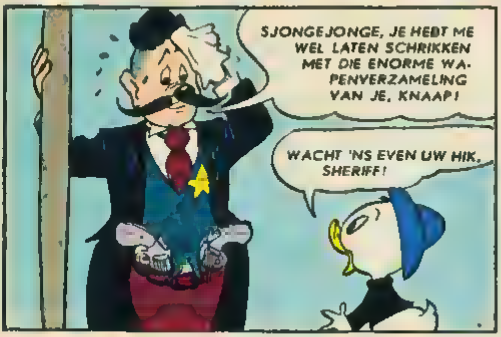
SJONGEJONGE, JE HEBT ME WEL LATEN SCHRIKKEN MET DIE ENORME WAPENVERZAMELING VAN JE, KNAAP!
WACHT 'NS EVEN UW HIK, SHERIFF!

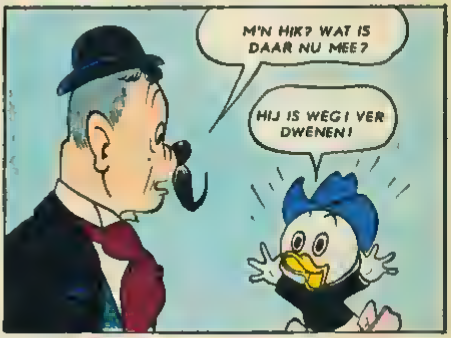
M'N HIK? WAT IS DAAR NU MEE?
HIJ IS WEG! VERDWENEN!

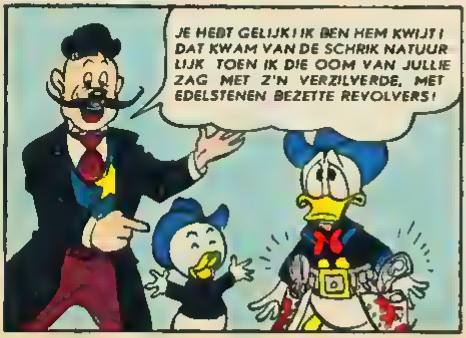
JE HEBT GELIJK! IK BEN HEM KWIJT! DAT KWAM VAN DE SCHRIK NATUURLIJK TOEN IK DIE OOM VAN JULLIE ZAG MET Z'N VERZILVERDE, MET EDELSTENEN BEZETTE REVOLVERS!

LATER
WIE ZEI ER OOK ALWEER DAT DE OUDE SHERIFFS UIT HET WILDE WESTEN VOOR NIETS EN NIEMAND BANG WAREN, OOM DONALD?
HOU JE MOND! EN WILLEN JULLIE NU ASJEBLIEFT 'NS OPHOUDEN MET HET AFSCHIETEN VAN DIE KLAPPERPISTOOLTJES!

HEB JE DIE AL?

Het diertje, dat op deze postzegel van Hongarije zo trots met zijn mooie staart staat te pronken, is geen kleine pauw, maar een duif. Omdat hij precies dezelfde houding als een pronkande pauw kan aannemen, noemt men hem „pauwsteart" De staart heeft maastal meer dan dertig pannen, terwijl die van een gewone duif er twaalf tot veertien telt, en ze reikt aan beide zijden tot op de grond. In de pronkhouding staat de vogel op zijn tenen en ligt zijn kopje naar achteren tegen de uitwaaierende staart aan, waarbij de „pauwsteart" een soort sidderende beweging maakt.
Het zijn lieve diertjes, die heel mak kunnen worden en die je in 'n overdekt, goed droog en schoon hok moet houden

THEEPOT-AANVATTERTJE

Zo'n gezellig theepot-aanvattertje maak je van effen vilt Je knipt eerst een volledig papieren patroon volgens da in da tekening aangegeven maten Daarna knip je het patroon van vilt De figuurtjes op het aanvattertje zijn ook van vilt Je zet ze er met een fijn steekje op vast
De kruisjes worden er met kleurige zijde op geborduurd
Tenslotte worden da twee helften aan elkaar gefestonneerd, op de onderkanten na, die ieder afzonderlijk omgefestonneerd worden Een sierlijk strikje bovenop bet aanvattertje voltooit het geheel

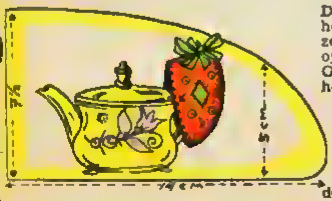

JEUGDTELEFOON

De telefoonmaatschappijen in de Verenigde Staten vinden dat ook de kinderen onder de zestien een eigen telefoonaansluiting moeten hebben Daarom is er besloten, speciale, zeer voordelige kindertarieven vast te stellen
De benodigde telefoontoestellen worden gratis ter beschikking van de meisjes en jongens gesteld Ook overweegt men, aparte jeugdnummers in het leven te roepen „Ieder kind zijn eigen telefoonnummer", is het devies

EEN NIEUWE WEKKER

De Italiaanse horlogemaker Vecchio heeft een wekker uitgevonden, waar zelfs de ergste langslaper niet tegen op kan
Op de afgestelde tijd begint er in het apparaatje een auto-sirena te loeien, een minuut daarna klinkt uit de wekker het geblaf van een heel stel honden, en als dat óók nog niet helpt dan komt er een lange grijparm uit het klokje, die isngzaam maar zeker de dekens wegtrekt ... en dan wil je wel wekker worden!

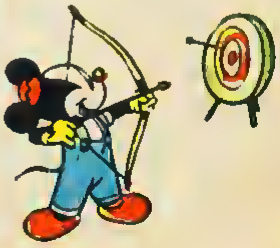

Op een nacht werd er ingebroken in een grote villa in één van de voorsteden van Londen. De inbrekers wisten dat er heel wat geld te halen zou zijn, maar nauwelijks waren ze één van de kamers binnengedrongen, of er klonk van achter 'n gordijn „Hé, wat moet dat daar?" De misdadigers schrokken zich een ongelukje en namen hals over kop de benen. Ze wisten niet dat het een papegaai was, die één van de zinnetjes die hij had leren zeggen, ten beste had gegeven ...

SCHOOLPLEIN-LANDKAART

De kinderen van de hoogste klas van een school in Zuid-Limburg krijgen tegenwoordig op heel originele wijze aardrijkskundeles.
Samen met de onderwijzer tekenen en schilderen zij namelijk op de grond van de speelplaats een grote landkaart van de Beneluxlanden. Steden, kanalen, rivieren, spoorwegverbindingen en andere bijzonderheden zijn op deze kaart in verschillende kleuren aangegeven Je begrijpt wel dat de andere leerlingen belangstellend toekijken En deer is het ook juist om begonnen
Men wil wat meer belangstelling voor het Beneluxgebied opwekken Op de duur zal de kaart door de vele kinderschoenen die er overheen schuifelen, wel verslijten, maar geen nood, volgend jaar is er een nieuwe zeste klas en dan komt er ook weer een nieuwe kaart op de speelplaats!

Pipo en het Kindereiland

WAT ER GEBEURDE De robots en de rovers, die het kindereiland veroverd hadden, zijn verslagen door Pipo en het kindervolk van prinses Belinda. De robots zijn op de kermis fijngemalen door de draaimolens en de suikerspinmachines en de rovers zijn opgesloten in de Steile Wend-tent, waar ze niet uit kunnen komen zonder hulp. Pipo heeft zelf afgerekend met de roverkoning Berloe, door hem met de slagroomspuit uit de poleiskeuken te bewerken . . .

20. AFSCHEID EN WELKOM

NOG nooit is er op zo'n klein eiland zo'n hard gejuich opgegaan als op het ogenblik toen Pipo de clown het paleis uitkwam met koning Berloe aan zijn lasso! De kinderen werpen hun armen omhoog en hossen van vreugde. Alleen prinses Belinde geeft een onder geluid, die eit stilletjes te huilen van opluchting. Heer eiland is gered, de vreemde clown uit het noorden heeft het kleergeepeeld niet langer hoeven de kinderen elch verstopt te houden op hun eigen eiland uit angst voor boze mannen, die hun willen laten werken in roetzwarte fabrieken. Het plezier zal weer terugkeren op Spelonië, de vogels zullen weer zingen, op de stranden zullen weer kampeertenten staan en de kermis zal weer draaien en de jeugd-fanfare-orkesten eullen weer iedere avond over de palmen-lanen en onder de lampione marcheren!

„Hiep-hoera, leve Pipo!" brullen honderden kinderen. „Leve de clown, hiep hoi!"

Pipo zet eijn hoedje reeht en wast eijn henden in een fonteintje. „Ziezo," eegt hij vrolijk, „einde van de nare gevechten, de eombere plaaggeesten zijn verslagen. Prinsesje Belinde, het paleis staat open voor je, ge maar weer op je troontje eitten en regeer verstandig, juffertje, want er is een heiebeei op te kneppan! Ik ge de rommel zen de heven eens opruimen voor die grote magneet nog meer voorbijvarende schepen uit hun koare zuigt!"

Met een paar sterke jongens stept Pipo naar de hevenpier in een hoge toren eiset de grote magneet, zijn dreigende poien op de horizon gericht. Met versande krachten trekken ze de magneet los, teten hem over het randje duikelen en kijken neer de mooie grote kringen op het water, die de magneet nsieet eis hij in zee plonst.

„Ziezo," eegt Pipo, „dat geveer le opgeruimd, Spelonië le niet longer meer een zeeroverenest!"

Plotseling komt Carli de scheepsjongen aanrennen. „Oom Pipo," roept hij, „ik heb de radio-zender gevonden en ik geloof, dat ik contact heb met „De Teerton" Pipo rent met Carli mee „Da'e weer ook," roept hij. „Het schip van kapitein Snuiver zou drie weken op one blijven wachten buiten de magnetische aantrekkingskracht!"

„Je," hijgt Carli, „en wat erger is die drie weken zijn net precies vandaag verstreken; ze zullen nog zonder one wegvaren als we ae niet gauw terugroepen! Wacht, ik roep ze op „Helloheilo Teerton, hier Carli op Spelonië, hello, hoort u mij"?" Wel tien keer herhaalt Carli de oproep Pipo'e tenen beginnen te krullen van spanning, stel je voor dat „De Teerten" al weggevaren is, hoe moet hij dan ooit weer in zijn eigen land terugkomen bij Memmeloe en Petro? Plotseling begint ergens een luidspreker te kreken. „Brrrt-krrrt eijo-.. hallo", klinkt den duidelijk de verraste stem van de merconiet van „De Teerton" „Hello, hier Teerton, hello, ben jij daar Carli, is Pipo daar. wecht even!"

Een ogenblik later praat Pipo door de microfoon mat kapitein Snuiver „Jipsekeejoepie!" roept hij. „Ha, die ouwe zeesnuffelaar! 't Is in orde, hoor, kom maar hierheen met je malle schuit!"

„Duizend echeivissen in m'n pat!" buidert kapitein Snuiver, „heh je het gelapt, Pipo? Heh je die verdraaide piratentroep opgezouten?"

Pipo legt uit det er nieis meer te vrezen is en dat de kapitein rustig met z'n schip de heven ken binnenveren en den verbreekt hij de verbinding, went op het strand klinkt muziek. Als ee de toren verlaten eien ze het kinder-orkest lange de zee marcheren en grote troepen kinderen lopen joelend mee. In de verte beginnen de kermisbellen weer te rinkelen en voorhij de kermis eiet Pipo plotseling twee fabriekaschooretenen omvallen, de grote jongens zijn bezig om de nare robotfabriek op te ruimen. „Vanavond groot feest!" roept 'n jongen met een scheepstoeter. „Verkleedpartij en vuurwerk in de rozentuid von 't paleis ter ere ven onze grote bevrijding van de robotten en rovers! Gratis ijs en limonade! Zegt het voort!" Pipo wrijft zich in z'n handen, dit is wat je je voorstelt van een kinderplezier-eiland, het is net of de eon ook vrolijker schijnt! Pipo kijkt neer de vogels die hun vreugde uitkwinkeleren en hij voelt zich kip-tekker! In de verte klinkt een stoomfluit en ven uit de horizon komt een schip „De Teerton"!

Je begrijp wel, dat 't die evond een geweldig feest werd in en om het paleis en op de verlichte stranden, meer het zou te lang duren om juiie det hele feest te geen beschrijven, sie je eens in de buurt van det eiland komt moet je er zelf meer eens eenwippan er is altijd feest!

Voor het eerst slaapt Pipo weer eens zonder zorgen en de volgende morgen staat Carli de scheepsjongen mat spiegel-eieren voor eijn bed! „Opsten en inpakken, oom Pipo," zegt Carli „Kapitein Snuiver eegt, det we over een uur vertrekken! We zijn hier al lang genoeg

blijven plakken, zegt hij!" Pipo knipt even met zijn ogen. „'t Is natuurlijk waar, dat ze hier weer weg moeten, maar het afscheid komt wel onverwacht. Hij heeft zoveel meegemaakt op Spelonië, dat hij het eiland erg zal missen.

Prinses Belinda en Willie de Woudloper en al de andere kinderen zijn ook bedroefd als ze Pipo de loopplank op zien wandelen van „De Teerton", ze hadden hun halfclown nog zo graag een tijdje bij zich gehouden. „Toet!" zegt de stoomfluit en langzaam vaart het schip de haven uit. „Dag oom Pipo," roepen alle kinderen van Spelonië tegelijk. „Be-dankt, be-dankt! Tot-ziens, tot-ziens!" Pipo blijft naar de kinderen turen tot zijn ogen er van gaan tranen. Hel langst ziet hij de kroon van prinses Belinda, die schittert in de zon. Toch is hij niet direct zondar zijn kameraadjes, want de grote vogels van het eiland vliegen nog een heal eind met het schip mee, hun wieken ruisen met de zee een afscheidslied . . .

Aan dak zingt Pipo de Clown zijn liedjes en de matrozen fluiten vrolijk mee, in 't ruim brommen de gevangen rovers van Spelonië op hun overkoning Barlos, die somber voor zich uitstaart. Het is niet leuk om alles te verliezen, maar ze verdienen niet beter, straks zullen ze uitgeleverd worden aan de politie. Het regent 'nbeetje als het schip ons land nadert en het plenst als ze de haven van Poeswijk-aan-Zee binnenstomen. Maar op de kade ziet Pipo een vuurrode paraplu met paarse stippen! En omdat er maar één zo'n paraplu op de wereld bestaat, weet Pipo meteen, wie er onder dat regenscharm schuilgaat.

„Mammaloe," roept hij met de handen aan zijn mond, „daar ben ik weer, is de koffie al bruin?"

„Pipo!" roept Mammaloe, „ik ben zo bezorgd geweest, hoe is het met je?"

Pipo lacht breed en hij haalt diep adem — voor de laatste maal in dit avontuur! „Geen zorgen, Mammaloe!" roept zijn stem over hel water. „Alles is héél goed afgelopen! Jipsekeejoepie!!"

EINDE

Walt Disney's

Willie Wortel

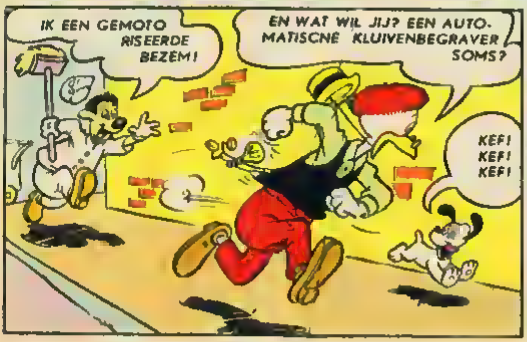

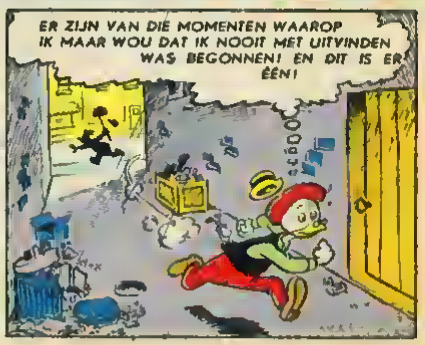

HÉ, HÈ! IK GELOOF DAT WE ZE KWIJT ZIJN, LAMPJE! HET WAS WEL OP NET NIPPERTJE!
LATEN WE HIER MAAR WAT BLIJVEN WANDELEN IK DENK NIET DAT IEMAND ONS TUSSEN DEZE SPOOR-RAILS ZAL DURVEN LASTIG VALLEN!
HÉÉ...
JIJ BENT WILLIE WORTEL, DE BEROEMDE UITVINDER, DIE GRATIS VOOR NIETS ALLERLEI DINGEN UITVINDT VOOR IEDEREEN, IS HET NIET?
HERINNER ME ER AAN DAT IK WAT GELD STUUR NAAR DE SPOORWEGEN VOOR NET HUREN VAN DIT DING!
EVEN LATER...
IS ALLES VEILIG, LAMPJE? IK KAN DUS RUSTIG NAAR BINNEN GAAN?
WILLIE WORTEL UITVINDER VAN ALLES
NIEMAND WILLEMS UITVINDINGEN HEBBEN
ZOEF!
DAN MOEST IK MAAR 'NS 'N TUKJE GAAN D—UH? WAT IS ER?
NIEMAND WIJ
LIEVE HEIPI DAT LIJKT ME NOU HELEMAAL NIET LEUK!
MAAR IS EEN MAN MET EEN LASSO
WOK!

LATEN WE MAKEN DAT WE HIER... OEI!
TWENG!
WACHT EVENTJES, WILLIE! WE MOETEN EENS PRATEN!
EH.. BENT U NIET DEGENE, VOOR WIE IK EEN GOUD-MIJN ONTDEKKER HEB UITGEVONDEN VORIGE WEEK?
DAT HEB JE INDERDAAD
MAAR WAT IS ER DAN? DEED IE HET NIET? DAN ZAL IK U UW GULDEN TERUG GEVEN!
O, HIJ DEED HET.. VEEL TE GOED ZELFS! IK HEB MEER GOUD GEVONDEN DAN WIE OOK!
MAAR DAT IS JUIST DE REDEN, WAAROM IK NU DAG EN NACHT ACHTERNA GEZETEN WORD DOOR FAMILIELEDEN, KLAPLOPERS, NANDELSREIZIGERS EN SCHURKEN. DIE ME MAAR AL TE GRAAG VAN HAT GOUD WILLEN AFHELPEN!
DAAR IS HIJ!!
JE MOET ME HELPEN, WILLIE! IK BEN ECHT TE OUD EN TE MOE OM NOG LANGER VOOR ZE WEG TE KUNNEN LOPEN! ASJEBLIEFT!
ALLIES
IK BEN EEN NEEF VAN U UIT OEKLALOEZA! ZOUDT U MIJ NIET WAT GELD WILLEN LENEN, OOM?
IK HEB 'N ELEKTRONISCH ORGEL VOOR U! EEN KOOPJE, MENEER!
IK WEET HOE U ZICH MOET VOELEN KOMT U MAAR MEE, DAN STUUR IK U EEN PAAR WEKEN DE RUIMTE IN OM UIT TE RUSTEN
BENG!
IK WAS VAN PLAN DIE SATELLIET ZELF TE GEBRUIKEN, MAAR IK GELOOF DAT U HEM NARDER NODIG HEB? DAN IK. ER ZIT GENOEG ETEN EN DRINKEN IN VOOR VEERTIEN DAGEN!
BEDANKT! HIER IS WAT GELD!
KONK!

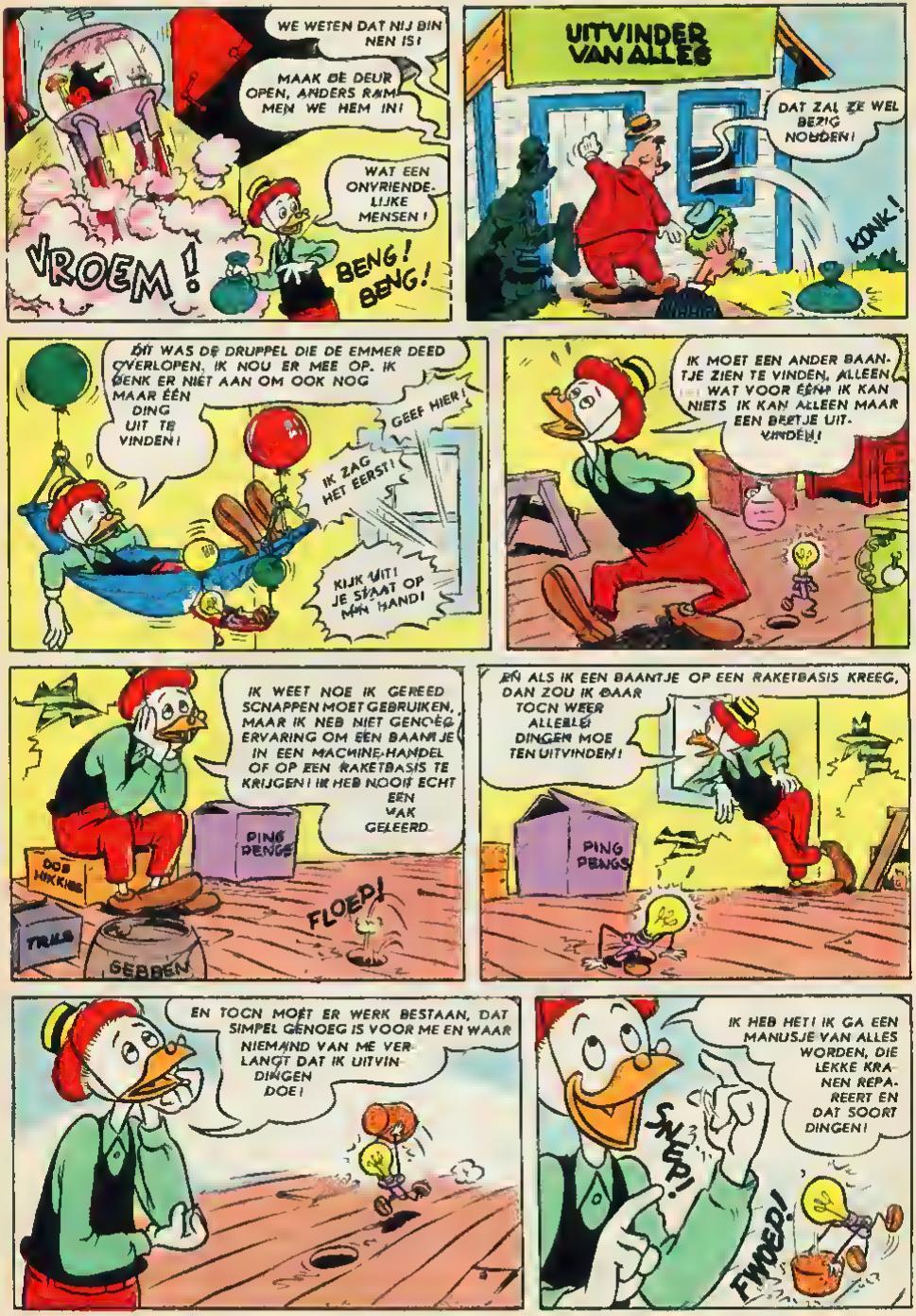
WE WETEN DAT NIJ BINNEN IS!
MAAK DE DEUR OPEN, ANDERS RAMMEN WE HEM IN!
WAT EEN ONVRIENDELIJKE MENSEN!
VROEM!
BENG! BENG!
UITVINDER VAN ALLES
DAT ZAL ZE WEL BEZIG NOUDEN!
KONK!
DIT WAS DE DRUPPEL DIE DE EMMER DEED OVERLOPEN. IK NOU ER MEE OP. IK DENK ER NIET AAN OM OOK NOG MAAR ÉÉN DING UIT TE VINDEN!
GEEF HIER!
IK ZAG HET EERST!
KIJK UIT! JE STAAT OP MIJN HAND!
IK MOET EEN ANDER BAANTJE ZIEN TE VINDEN, ALLEEN WAT VOOR ÉÉN? IK KAN NIETS IK KAN ALLEEN MAAR EEN BEETJE UITVINDEN!
IK WEET NOE IK GEREED SCHAPPEN MOET GEBRUIKEN, MAAR IK HEB NIET GENOEG ERVARING OM EEN BAANTJE IN EEN MACHINE-HANDEL OF OP EEN RAKETBASIS TE KRIJGEN! IK HEB NOOIT ECHT EEN VAK GELEERD.
PING PENGS
DOB HIKKIES
TRILS
GEBBEN
FLOEP!
EN ALS IK EEN BAANTJE OP EEN RAKETBASIS KREEG, DAN ZOU IK DAAR TOCH WEER ALLERLEI DINGEN MOETEN UITVINDEN!
PING PENGS
EN TOCH MOET ER WERK BESTAAN, DAT SIMPEL GENOEG IS VOOR ME EN WAAR NIEMAND VAN ME VERLANGT DAT IK UITVINDINGEN DOE!
IK HEB HET! IK GA EEN MANUSJE VAN ALLES WORDEN, DIE LEKKE KRANEN REPAREERT EN DAT SOORT DINGEN!
SNEP!
FWOED!

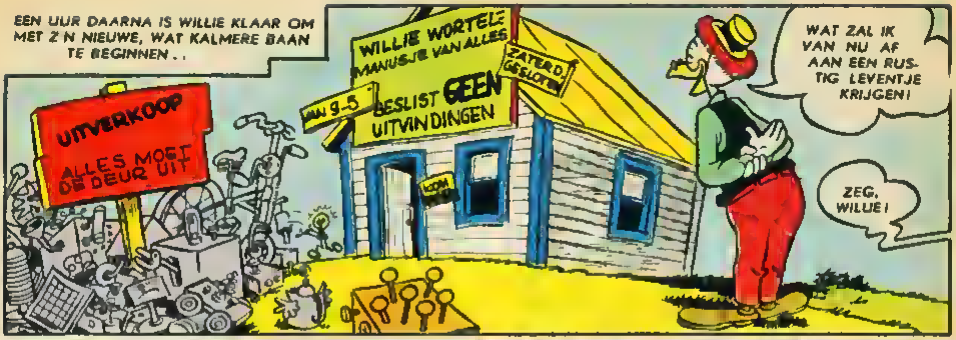
EEN UUR DAARNA IS WILLIE KLAAR OM MET Z'N NIEUWE, WAT KALMERE BAAN TE BEGINNEN . .
UITVERKOOP
ALLES MOET DE DEUR UIT
WILLIE WORTEL MANUSJE VAN ALLES
MA 9-5
BESLIST GEEN UITVINDINGEN
ZATERD. GESLOTEN
KOM
WAT ZAL IK VAN NU AF AAN EEN RUSTIG LEVENTJE KRIJGEN!
ZEG, WILLIE!

HÉ, KLAARTJE! DA'S LEUK! KAN IK IETS VOOR JE DOEN?
IS HET WAAR DAT JIJ EEN MANUSJE-VAN-ALLES BENT GEWORDEN?

JA NOU EN OF! LEKKE KRANEN, PIEPENDE HEKJES, KRAKENDE DEUREN, ROKENDE KACHELS, GAMMELE STOELEN...GA NAAR WILLIE WORTEL EN HET KOMT ALLEMAAL PIEKFIJN IN ORDE!
WEET JE, IK HEB IETS... MAAR IK DENK DAT JIJ ER TE KNAP VOOR BENT!

ONZIN, KLAARTJE! IK BEN MAAR EEN HEEL EENVOUDIG MANUSJE-VAN-ALLES, HOOR! VERTEL HET ME DUS MAAR!
IK KAN ÉÉN VAN DE KEUKENRAMEN NIET MEER OPEN KRIJGEN NET ZIT VAST!

OVER TIEN MINUTEN ZIT HET NIET MEER VAST, LAAT DAT MAAR AAN MIJ OVER!
FIJN! IK MOET NU EVEN WAT BOODSCHAPPEN DOEN TOT STRAKS!

WAT IS DAT NOU? DACHT JE ECHT DAT IK EEN BOEK NODIG ZOU HEBBEN OM EEN VAST GELOPEN RAAM LOS TE KRIJGEN? DOE TOCH NIET ZO DOM!
HOE DOE IK HET ZELF

NET ENIGE DAT IK ER VOOR NODIG HEB, IS EEN ZAKMES, EEN DE WOODN ZAKMES!

EVEN LATER
HM, IK KRIJG HET MAAR HALF OPEN EN DAN LOOPT NET WEER VAST. NET IS NATUURLIJK MOGELIJK DAT NET RAAM VERWRONGEN IS!
HET PLAFOND LOOPT ER OOK NIET NELEMAAL EVENWIJDIG MEE!
IK KAN BETER EVEN BUITEN KIJKEN, DAN ZIE IK METEEN OF ER IETS SCHEEF ZIT!
DE FUNDERING SCHIJNT HIER OP DEZE HOEK WAT DOORGEZAKT TE ZIJN, 'N TIENDE CENTIMETER MISSCHIEN.
GEEN WONDER OOK! MOLSHOPEN! REKEN MAAR DAT DIE BEESTJES MET HUN GANGEN DE FUNDERING AARDIG ONDERMIJND HEBBEN!
ER ZIJN HEEL WAT MANIEREN OM VAN MOLLEN AF TE KOMEN... VERGIF, VALLEN, HUN GANGEN ONDER WATER ZETTEN... DE MOEILIJKHEID IS ALLEEN DAT IK HET IN DIT GEVAL OP GEEN VAN DIE MANIEREN KAN DOEN!
IK MOET DIE GANGEN ZIEN OP TE VULLEN EN GAUW OOK! LAAT IK MAAR WAT SNELDROGEND, ZELFRIJZEND CEMENT MAKEN . IK DENK WEL DAT KLAARTJE DE SPULLEN ER VOOR IN DE KEUKEN NEEFT STAAN!
!
ALS HET RAAM KLEMT, WRIJF DAN WAT WAS OP HET HOUTWERK

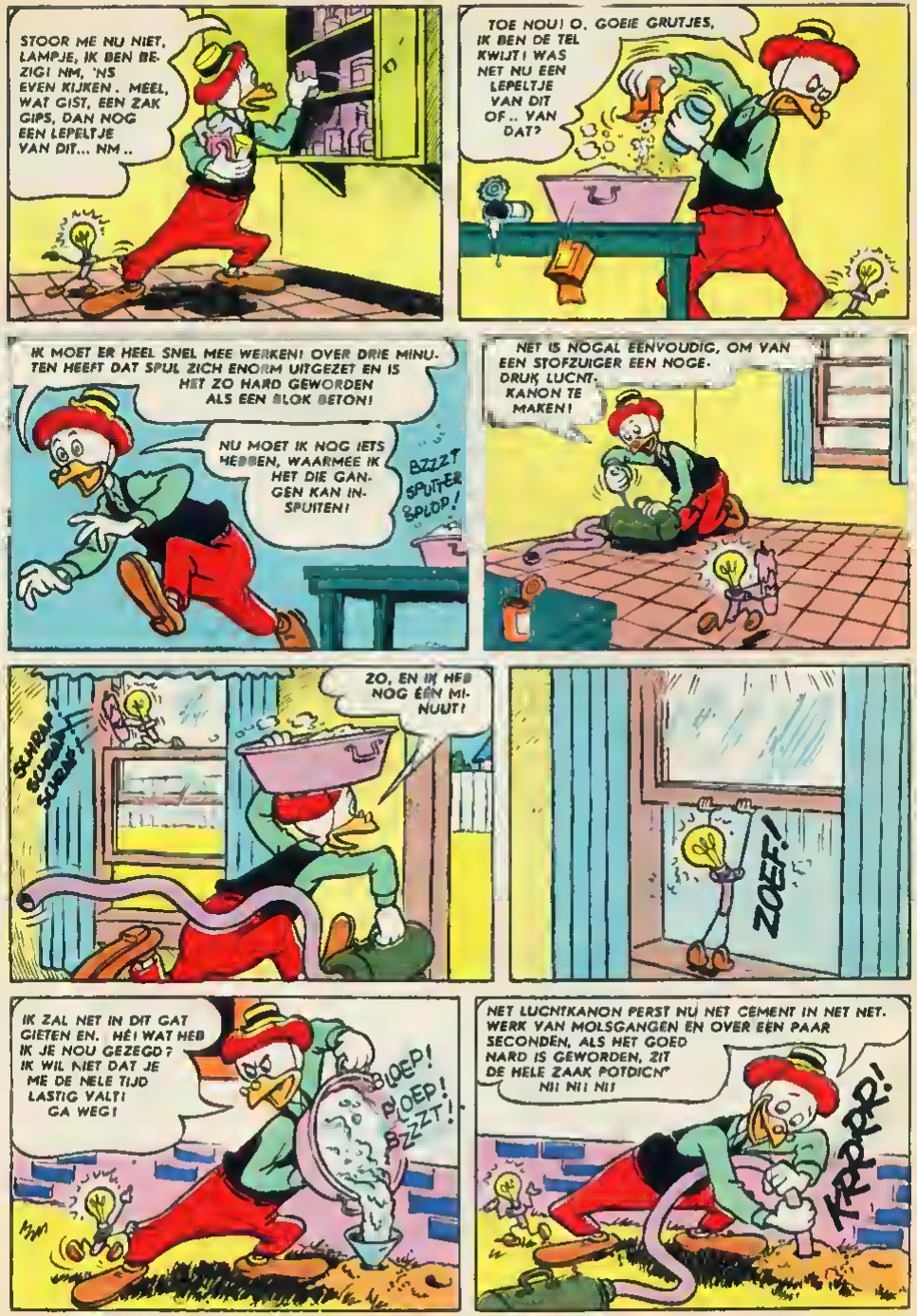
STOOR ME NU NIET, LAMPJE, IK BEN BEZIG! NM, 'NS EVEN KIJKEN. MEEL, WAT GIST, EEN ZAK GIPS, DAN NOG EEN LEPELTJE VAN DIT... NM..
TOE NOU! O, GOEIE GRUTJES, IK BEN DE TEL KWIJT! WAS NET NU EEN LEPELTJE VAN DIT OF.. VAN DAT?
IK MOET ER HEEL SNEL MEE WERKEN! OVER DRIE MINUTEN HEEFT DAT SPUL ZICH ENORM UITGEZET EN IS HET ZO HARD GEWORDEN ALS EEN BLOK BETON!
NU MOET IK NOG IETS HEBBEN, WAARMEE IK HET DIE GANGEN KAN INSPUITEN!
BZZZT SPUITER SPLOP!
NET IS NOGAL EENVOUDIG, OM VAN EEN STOFZUIGER EEN NOGE-DRUK LUCHT-KANON TE MAKEN!
SCHRAP SCHRAP SCHRAP
ZO, EN IK HEB NOG ÉÉN MINUUT!
ZOEF!
IK ZAL NET IN DIT GAT GIETEN EN. HÉ! WAT HEB IK JE NOU GEZEGD? IK WIL NIET DAT JE ME DE NELE TIJD LASTIG VALT! GA WEG!
BLOEP! BLOEP! BZZT!
NET LUCHTKANON PERST NU NET CEMENT IN NET NET. WERK VAN MOLSGANGEN EN OVER EEN PAAR SECONDEN, ALS HET GOED HARD IS GEWORDEN, ZIT DE HELE ZAAK POTDICHT NU! NU! NU!
KRRRR!

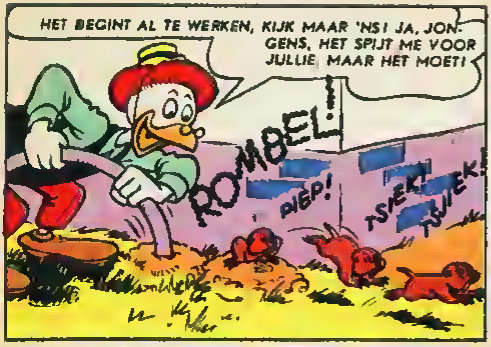
HET BEGINT AL TE WERKEN, KIJK MAAR 'NS! JA, JONGENS, HET SPIJT ME VOOR JULLIE, MAAR HET MOET!
ROMBEL!
PIEP!
TSJEK!
TSJIEK!

LIEVE HELP, IK GELOOF DAT HET EEN BEETJE TE GOED WERKT! ZOU IK ME DAARNET DAN INDERDAAD VERTELD HEBBEN?!
ROMBEL!!!

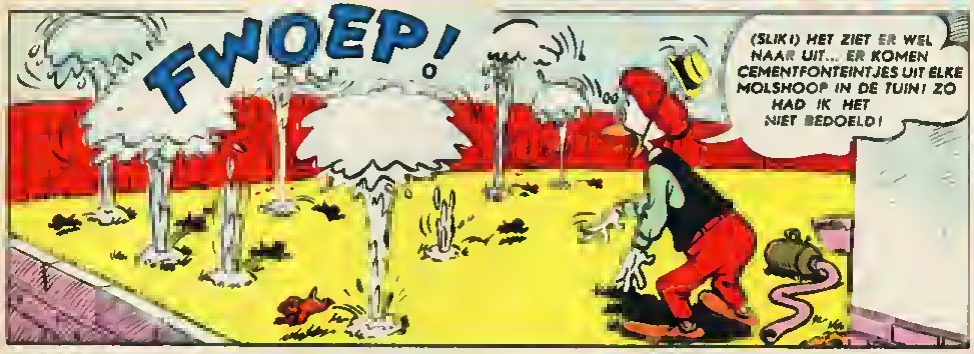
FWOEP!
(SLIK!) HET ZIET ER WEL NAAR UIT... ER KOMEN CEMENTFONTEINTJES UIT ELKE MOLSHOOP IN DE TUIN! ZO HAD IK HET NIET BEDOELD!

GOEIE GRUTJES! EN NIET ALLEEN IN DEZE TUIN!!
HELP!

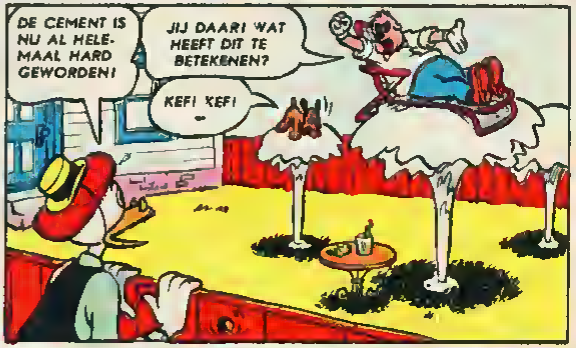
DE CEMENT IS NU AL HELEMAAL HARD GEWORDEN!
JIJ DAAR! WAT HEEFT DIT TE BETEKENEN?
KEF! KEF!

BEWEEGT U ZICH ALSTUBLIEFT NIET! IK ZAL WEL IETS UITVINDEN OM U HEELHUIDS NAAR BENEDEN TE KRIJGEN!

EH ALS IK DAN TOCH WEER AAN 'T UITVINDEN SLA, MOET IK MEER EENS IETS BEDENKEN, OM AL DIE ENORME CEMENTPADDESTOELEN HIER IN DE BUURT ZO GAUW MOGELIJK TE LATEN VERDWIJNEN!
WAT IS ER GEBEURD?!
M'N WAGEN STAAT DAAR BOVEN!
WAAR ZIJN DIE DINGEN VANDAAN GEKOMEN?

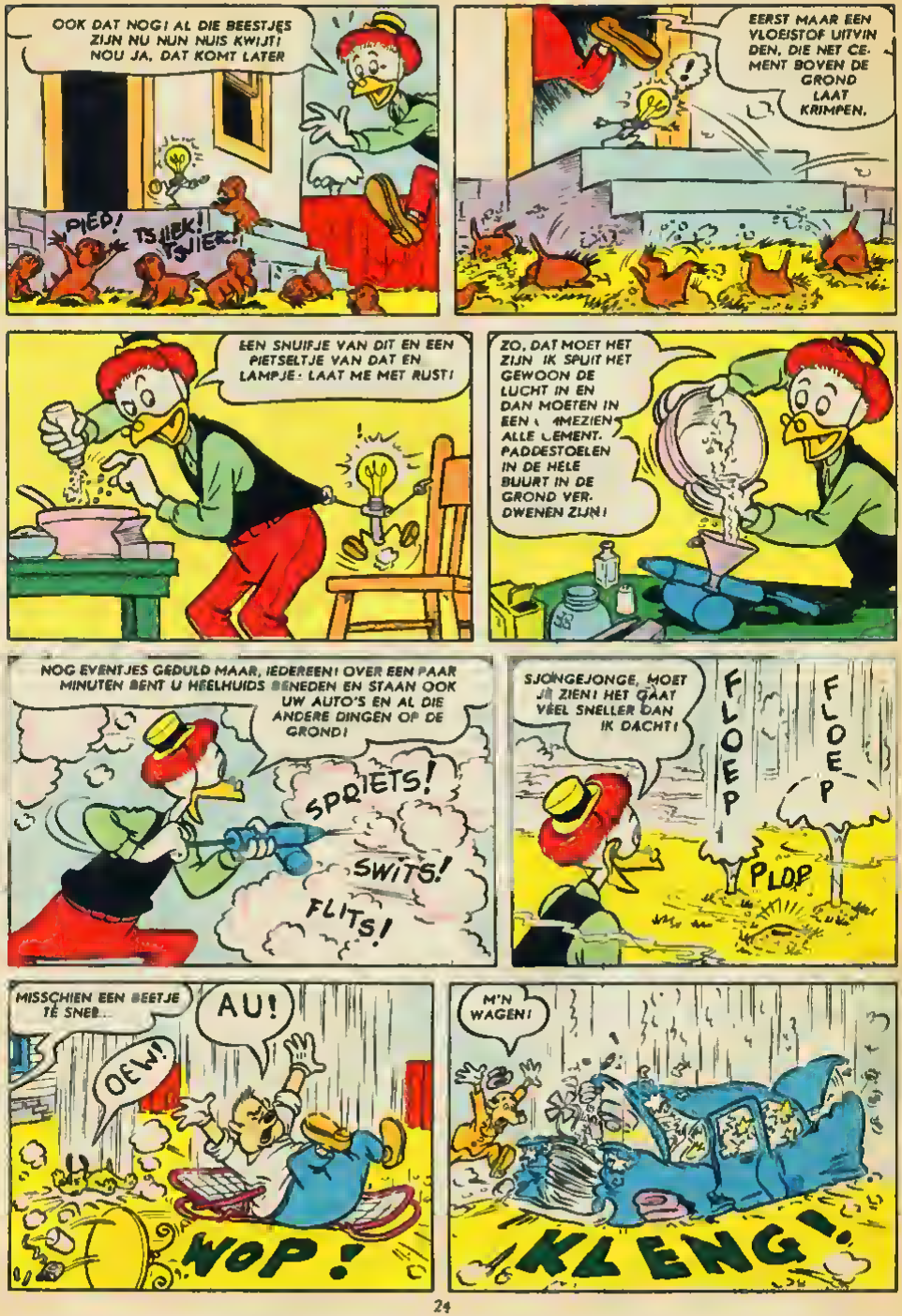
OOK DAT NOG! AL DIE BEESTJES ZIJN NU NUN NUIS KWIJT! NOU JA, DAT KOMT LATER
PIEP!
TSJIEK!
TJIEK!
EERST MAAR EEN VLOEISTOF UITVIN DEN, DIE HET CE· MENT BOVEN DE GROND LAAT KRIMPEN.
EEN SNUIFJE VAN DIT EN EEN PIETSELTJE VAN DAT EN LAMPJE: LAAT ME MET RUST!
ZO, DAT MOET HET ZIJN IK SPUIT HET GEWOON DE LUCHT IN EN DAN MOETEN IN EEN × 4MEZIEN ALLE CEMENT. PADDESTOELEN IN DE HELE BUURT IN DE GROND VER· DWENEN ZIJN!
NOG EVENTJES GEDULD MAAR, IEDEREEN! OVER EEN PAAR MINUTEN BENT U HEELHUIDS BENEDEN EN STAAN OOK UW AUTO'S EN AL DIE ANDERE DINGEN OP DE GROND!
SPRIETS!
SWITS!
FLITS!
SJONGEJONGE, MOET JE ZIEN! HET GAAT VEEL SNELLER DAN IK DACHT!
FLOEP
FLOEP
PLOP
MISSCHIEN EEN BEETJE TE SNEL...
AU!
OEW!
NOP!
M'N WAGEN!
KLENG!

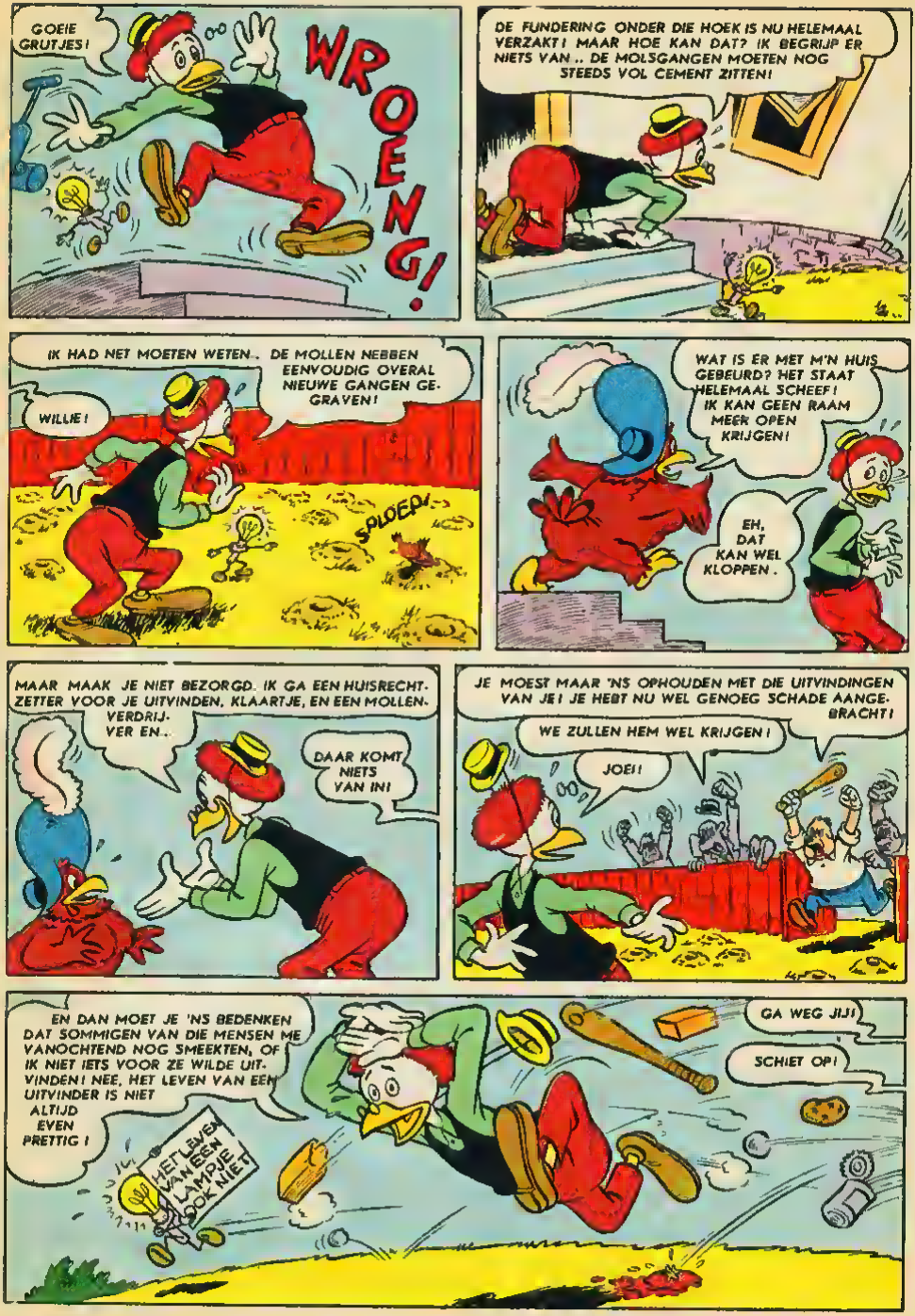
GOEIE GRUTJES!
WROENG!
DE FUNDERING ONDER DIE HOEK IS NU HELEMAAL VERZAKT! MAAR HOE KAN DAT? IK BEGRIJP ER NIETS VAN .. DE MOLSGANGEN MOETEN NOG STEEDS VOL CEMENT ZITTEN!
IK HAD NET MOETEN WETEN.. DE MOLLEN HEBBEN EENVOUDIG OVERAL NIEUWE GANGEN GEGRAVEN!
WILLIE!
SPLOEP!
WAT IS ER MET M'N HUIS GEBEURD? HET STAAT HELEMAAL SCHEEF! IK KAN GEEN RAAM MEER OPEN KRIJGEN!
EH, DAT KAN WEL KLOPPEN.
MAAR MAAK JE NIET BEZORGD. IK GA EEN HUISRECHTVERDRIJVER EN.. ZETTER VOOR JE UITVINDEN, KLAARTJE, EN EEN MOLLEN.
DAAR KOMT NIETS VAN IN!
JE MOEST MAAR 'NS OPHOUDEN MET DIE UITVINDINGEN VAN JE! JE HEBT NU WEL GENOEG SCHADE AANGEBRACHT!
WE ZULLEN HEM WEL KRIJGEN!
JOE!!
EN DAN MOET JE 'NS BEDENKEN DAT SOMMIGEN VAN DIE MENSEN ME VANOCHTEND NOG SMEEKTEN, OF IK NIET IETS VOOR ZE WILDE UITVINDEN! NEE, HET LEVEN VAN EEN UITVINDER IS NIET ALTIJD EVEN PRETTIG!
HET LEVEN VAN EEN LAMPJE GOK NIET
GA WEG JIJ!
SCHIET OP!

De kinderen begon zich nieuwsgierig over het gat. „Zien jullie dat?" fluisterde Ilse. „Er zit ee trap onder!"

De twee smokkelaars Gerrit en Freek hebben kans gezien, uit handen van de politie te ontsnappen en de scheepshond Kompas heeft het thuis bij de haveemeester niet kunnen uithoudee ee is weggelopen, waarschijnlijk naar de heuvels in de buurt van Tenger. Hens, Bert en Ilse laten een briefje achter op het schip, dat zij de hond gaan zoeken. Ze krijgen een lift van ee Arabier die, eeksie kilometers buiten Tenger, ee verdacht uitziend huis binnengaat. De kinderen volgen hem ee horee stemmen in ee kamer die slechts een nis als toegang en uitgang heeft. Als zij zich naar binnen wogee, is de kamer verlaten. Ilse gaat vermoeid zittee op een benkje met een vreemd uitsteeksel. Zij drukt er op ee.

WE hoordee een vreemd, knerpend geluid. Vlak naast de bank zagen zij plotseling een groot gat ontstaan. Ze hadden de geheime geng ontdekt! Eén van de grote plavuizen op de vloer had zich langzaam naar boven gewenteld en eronder was het gat ontstaan. Hens, Bert en Ilse begon zich nieuwsgierig over het gat. „Zien jullie dat? Er zit een trap onder," fluisterde Ilse.

„Kom mee," zei Hens en hij begon de trap af te lopen. „Hens, niet doen! Ik ben beng, laten we toch weggaan!"

riep Ilse verschrikt, maar Hens trok zich er niets van aan. „Niet beng zijn, ik bescherm je," zei hij geruststellend, maar veel indruk maakten die woorden toch niet op Ilse. Ook Bert voelde er niet veel voor de trap af te dalen. „Ilse heeft gelijk, wie weet komen we in een rovershol terecht," meende hij.

„Onzin, er bestaan geen rovershollen. Als jullie zo beng zijn, ga ik wel alleen verder," schamperde Hens, die verder de trap afdoolde. „Bert, wat doen we?" vroeg Ilse. „We laten Hans niet in de steek," besliste Bert en daarna begon ook hij de trap af te dalen. Ilse zuchtte diep en volgde Bert. De trap leidde naar een donkere gang, waar de drie geen hand voor ogen kondee zien.

„Bert, leg je handen op mijn schouders en Ilse moet hetzelfde bij jou doen," commendeerde Hens. „Ik zei voorgoen."

Voetje voor voetje schuifelden de drie door de gang. In hun verbeelding duurde de tocht eindeloos lang. De gang maakte een scherpe bocht. Vlak nadat de kinderen deze echter zich hadden geleten, bleef Hans stokstijf staan. Hij zag een flauw verlichte kamer, waarin drie mennen zaten. Eén van hen wee de Arebier, die de drie in zijn oude euto had meegenomen. En de andere twee mannen weren... de smokkelaars Freek en Gerrit. Bert en Ilse gluurden langs de rug van Hens neer de kamer. Ook zij herkenden de smokkelaars. Ilse gaf een gil van schrik. Ogenblikkelijk sprongen de mannee op. Ze steerden neer de geng.

„Vluchten, weg van hier!" riep Hans. Maar het was te laat. De twee smokkelaars renden de geng in en grepen de kinderen vast. Deerna voerden ze Hens, Bert en Ilse neer de kamer. „Ge dáár zitten," gromde Freek, terwijl hij near een hoek van de kamer wees. De drie gehoorzeemden. „Onbegrijpelijk, hoe hebben die kinderen onze schuilplaats ontdekt? Ze zijn nog liestiger den dan woestijnrioolen," riep zijn maat Gerrit grimmig uit. „Det zullen we gauw genoeg weten," zei Freek. Hij ging vlak voor Hens staen en schreeuwde: „Vertel op, hoe zijn jullie hier gekomen?" Hens klemde zijn lippen op elkeer en sweeg. Plotseling begon de Arebier, die de kinderen een lift had gegeven, druk te preten. Hens, Bert en Ilse weren één en el verbazing, zij hadden de man immers voor doof versleten. De smokkelaars luisterden aendachtig naar het relaas van de Arabier en daarna begonnen za opgelucht te lachen.

DE SPANNENDE BELEVENISSEN VAN DRIE KAPITEINSKINDEREN, VERTELD door JOOP THEMOS, GEILLUSTREERD door HANS KRESSE.

„Ze zijn hier toevallig terecht gekomen. Ahmed is zo onnozel geweest, de kinderen een lift te geven," grijnsde Gerrit tevreden. „He, he, die Ahmed, hij kan kinderen niets weigeren. Meer det is dan ook zijn enige goede eigenschep," lechte Freek.

„Wat vreemd, die Arebier ken prsten. Tegen ons heeft-ie geen woord gezegd. Ik dacht, det hij doof

was!" fluisterde Bert tegen Hans De smokkelaar Freek hoorde het Hij barstte voor de tweede maal in lachen uit „Jezeker, Ahmed is doof, oostindisch doof!" riep hij. „Ahmed kan alleen in deze kamer horen en pratan Buiten de deur is hij doof, zo doof als een kwartel Dat is een goede eigenschap voor een smokkelaar. Hij kan de politie nleis vertellen en hij weet op geen enkele vraag antwoord te geven Daarom gedraagt Ahmed sich als een dova "

„Freek, pas op je woorden, de kinderen zullen het aan hun vader vertellen," waarschuwde Gerrit zijn smokkelvriend De ogen van Freek vernauwden zich tot smalle spieten „Aan hun vader vertellen? Geloof dat maar niet, we hebben al last genoeg gehad van dle kinderen Hun vader zal ze nooit meer terugzian," antwoordde hij

Hans, Bert en Ilse verstijfden van angst Wat bedoelde de smokkelaar? „U moet nna onmiddellijk vrijlaten," riep Hans De smokkelaar lachte gemeen. „Vrijlaten? Daar komt niete van ln Wij gaan weg en jullla blijven hier. Onze vriend Ahmed zal de toegang tot deze kamer dichtmeteelan... " beet hij de kinderen toe.

„Oh, waren we toch maar op het schip gebleven," jammerde Ilse Ze sloeg de handen voor haar ogen en begon te snikken Ahmed liep op Ilse toe, streelde beer over de haren en mompelde voor Ilse onverstaanbare woorden Hij wilde haar kenneiijk troosten Freek trok de Arabier nijdig bij de kinderen weg Hij gaf hem enkele korte bevelen, waarna Ahmed zich uit de kamer verwijderde

„Zo, Ahmed zal het cement klaarmaken," zei Freek dreigend „Moeten we de kinderen vastbinden?" vroeg Gerrit, „Welnee, als bet luik is dichtgemetseld, kunnen ze nooit ontsnappen," zei de ander Daarna zwegen de smokkelaars.

Hij zag het grijnzende gezicht van Ahmed, die geheimzinnig knipoogde en zijn vingers op zijn lippen legde

Hans, Bert en Ilse voelden zich wanhopig Zij twijfelden er niet aan, of Freek zou zijn boze plan inderdaad ten uitvoer brengen Er heerste in de kamer gedurande lange tijd een volstrekte stilte Eindelijk kaarde Ahmed terug met een emmer cement De smokkelaar Freek sloeg hem goedkeurend np de schouders Daarna llepen de smokkelaars met Ahmed de gang in en even later hoorden de drie bet stenen luik dichtslaan Hans rende de gang in, gevolgd door Bert en flse Hij klom de trap op en duwde uit alle macht tegen het stenen luik Bert en Ilse bielpen bem, maar zij konden de steen geen millimeter omhoog duwen Eén van de smokkelaars stond op het luik, terwijl Ahmed druk bezig waa de steen onwrikbaar vast te metselen. Na een kwartier hadden de mannen hun werk voltooid.

„Prima werk, Ahmed, zelfs 'n olifant kan die steen niet verschuiven," hoorden de drie Freek uitroepen en daarna begonnen de beide smokkelaars luid te lachen „We zijn verloren" fluisterde Bert „Néé, we laten de moed niet zakken. We zullen ontsnappen, anders is mijn naam geen Hans Scheepstra," zei Hans

„Gemakkelijker gezagd dan gedaan," vond Bert „Hans . denk je werkelijk, dat we nog kunnen ontsnappen?" stamelde Ilse met een stem, waarin de hoop doorklonk

„Ja, dat denk ik," antwoordde Hans „Maar hoe?" vraag Bert „Met jouw zakmes," zei Hans Bert tastte in zijn broekzak Inderdaad, hij had zijn zakmes bij sich „Wat wil je dan met mijn eskmes beginnen?" wilde hij weten

„We gaan het cement weer

De smokkelaars grepen de kinderen vast en voerden ze naar de kamer . . .

wegbikken. We zullen elkaar aflossen en ons geen moment rust gunnen," verklaarde Hans. „Ja, is en dan lopen we terug naar Tanger," juichte Ilse.

Bert klapte zijn zakmes open en ging aan 't werk. Door de grote droogte was het cement reeds vrij hard geworden. Na tien minuten te hebben gewerkt, gaf hij 't mes aan Hans. Om de beurt wisselden de drie elkaar bij het werk af. Het bikken vorderde slechts langzaam, Ilse werd er zenuwachtig van.

„Het zal dagen duren," zei ze somber. Hans staakte een ogenblik zijn werk, om Ilse een troostend antwoord te geven. „Ilse, het komt best in orde," zei hij. Hij wilde er nog meer aan toevoegen, maar de woeden stokten hem in de keel. Aan de andere kant van het luik hoorde hij een schrapend geluid, alsof men ook daar bezig was het cement te verwijderen. Waren de smokkelaars en Ahmed teruggekeerd om de drie te bevrijden? Hans kon het ternauwernood geloven.

„Hans, hoor je dat? Zouden ze het luik weer losmaken?" fluisterde Bert. „Ik hoop het " antwoordde Hans. Hij liet het zakmes verder rusten en wachtte gespannen af. Nee, hij kon zich onmogelijk vergissen, iemand was bezig het door Ahmed aangebrachte cement te verwijderen. Het leek wel of er uren voorbij gingen.

Tenslotte stopte 't schrapende geluid en enkele secondan later klapte de steen omhoog. De kinderen zagen het grijnzende gezicht van Ahmed, die eerst geheimzinnig knipoogde en daarna zijn vinger op zijn lippen legde. Hij wenkte de drie, om in de kamer te komen. In minder dan geen tijd hadden de drie de donkere gang verloten. Ahmed leidde ze de kamer uit naar het krakengordijn bij de ingang van het huis. Vlak voor het huis stond zijn auto, met de laadbak naar het krakengordijn gekeerd. „Frrreek en Derrt," fluisterde Ahmed met een vreemde tongval en daarna wees hij naar 'n huis, dat enkele honderden meters verder stond. Vervolgens hield hij zijn hoofd scheef, legde zijn hand er langs, sloot zijn ogen en maakte snurkgeluiden. Plotseling begreep Hans het. „De smokkelaars liggen in dat huis te slapen en Ahmed is ons komen bevrijden," fluisterde hij. De Arabier, die immers ook getracht had Ilse te troosten, had kennelijk medelijden met de drie kinderen en terwijl zijn smokkelvrienden sliepen, had hij zich gehaast, 't luik weer te openen. Ahmed ging voort met zijn gebarenspel. Hij wees op een in de laadbak van de auto liggende hoop jutezakken en beduidde de kinderen, dat zij onder die zakken moesten gaan liggen. Hans, Bert en Ilse begrepen zijn wenk en kropen zo vlug mogelijk onder de zakkenvoorraad.

Ahmed nam achter het stuur plaats, startte de motor en met horten en stoten zette de auto zich in beweging. „Zou hij ons naar Tanger terugbrengen?" fluisterde Ilse hoopvol. „Ik geloof het vast," mompelde Bert. „Afwachten maar," vond Hans. Het werd voor de drie een barre tocht, onder de zakken was het ondragelijk heet en ze werden hardhandig tegen elkaar en de wand van de laadbak gesmakt.

Eindelijk was de rit afgelopen. Toen Ahmed de motor afzette, was de necht reeds gevallen. Waar waren de drie terechtgekomen? Nadat ze onder de zakken vandaan waren gekropen, keken ze nieuwsgierig om zich heen. Waren ze in Tanger heland? „Tanger?" vroeg Hans aan Ahmed. De Arabier knikte kort en wees de kinderen daarna op 'n klein huis in de smalle steeg, waar hij zijn auto heen had gestuurd. Hij beduidde de drie, dat zij hem naar het huis moesten volgen. Hans weifelde. Zouden ze niet beter kunnen vluchten? De steeg zag er onheilspellend uit, overal liepen donkere schimmen. In welke richting zouden ze moeten vluchten? Was 't niet beter, Ahmed te gehoorzamen? Hij had hen gered en het was dus onmogelijk, dat de Arabier kwade bedoelingen zou koesteren. „Laten we hem maar volgen," zei Hans. De drie volgden de Arabier naar het huisje, dat slechts één kamer bleek te bevatten. In de kamer zat een Arabische vrouw. Ahmed begon tegen haar te fluisteren en terwijl de vrouw gespannen luisterde, staarde ze met grote verbazing naar de kinderen. Nadat Ahmed was uitgepraat, keek ze vol medelijden naar Hans, Bert en Ilse.

Ze werd één en al bedrijvigheid, haalde enkele hompen brood en legde die voor de kinderen neer. Opeens beseften de drie, hoe hongerig zij wel waren. Het droge brood veranderde in hun ogen tot een feestmaal en ze tastten gretig toe. De Arabische vrouw en Ahmed lachten tevreden en daarna spreidde de vrouw in een hoek van de kamer een paar dekens uit. „Ze willen, dat wij hier blijven slapen," zei Ilse met een verschrikte stem. „Nee, dat wil ik niet, we moeten terug naar het schip," zei Bert. Maar Hans was het niet met hem eens.

„Het is nacht, we zullen zeker verdwalen en hier zijn we veilig. Ahmed heeft het goed met ons voor, ook al hoort hij bij de smokkelbende van Freek en Gerrit. We kunnen beter de dag afwachten " — „Goed, als je er zó over denkt," zei Ilse. Ook Bert gaf Hans gelijk. De drie strekten zich tot tevredenheid van de vrouw op de dekens uit. Ze voelden zich al spoedig slaperig worden. Vaag hoorden zij nog hoe Ahmed zijn auto weer startte en wegreed. Midden in de nacht schrok Hans wakker. Hij hoorde een druk stemmenrumoer. Het kostte hem moeite om zijn gedachten te ordenen. Waar was hij toch? Plotseling herinnerde hij zich de angstige belevenissen van de vorige dag. Het stemmenrumoer nam toe, de gehele steeg bleek in rep en roer te komen. Hans schoot omhoog, er werd hard op de deur gebonsd . waren de smokkelaars teruggekeerd?

Zullen de kinderen nu weer in nieuwe moeilijkheden komen? Laten we hopen van niet! Over een week weten we meer.

Ahmed begon op opgewonden toon tegen haar te fluisteren en terwijl de vrouw gespannen luisterde, staarde ze de kinderen met grote verbazing aan....

TOM POES en de reis naar de schemerbergen

TOM POES HEEFT DE AANVAL VAN DE VOGELS AFGEWEERD, DOOR ZE MET STUKKEN BROOD WEG TE LOKKEN. MAAR ZE HADDEN MET HUN SCHERPE SNAVELS AL LEKKEN GEPRIKT IN DE BALLON EN HOEWEL TOM POES DAAR STEVIGE PLEISTERS OP HEEFT GEPLAKT, IS ER TOCH VEEL GAS ONTSNAPT . . . .

GOO! EEN PAAR ZANDZAKKEN LOS, HEER OLLIE!

TOM POES! WE VERGAAN OP DE KLIPPEN! WE STRANDEN! WE...

HOPLA!

ZIET U, HEER OLLIE, ZO STIJGT DE BALLON WEER FLINK.

IK HEB JE VAN HET BEGIN AF AL GEZEGD DAT ER NIETS BOVEN 'N BALLON GAAT, JONGE VRIEND. ZO ZONDER STUUR RED IK MIJ OVERAL UIT. MET EEN VLIEGTUIG WAREN WE ALLANG VERONGELUKT.

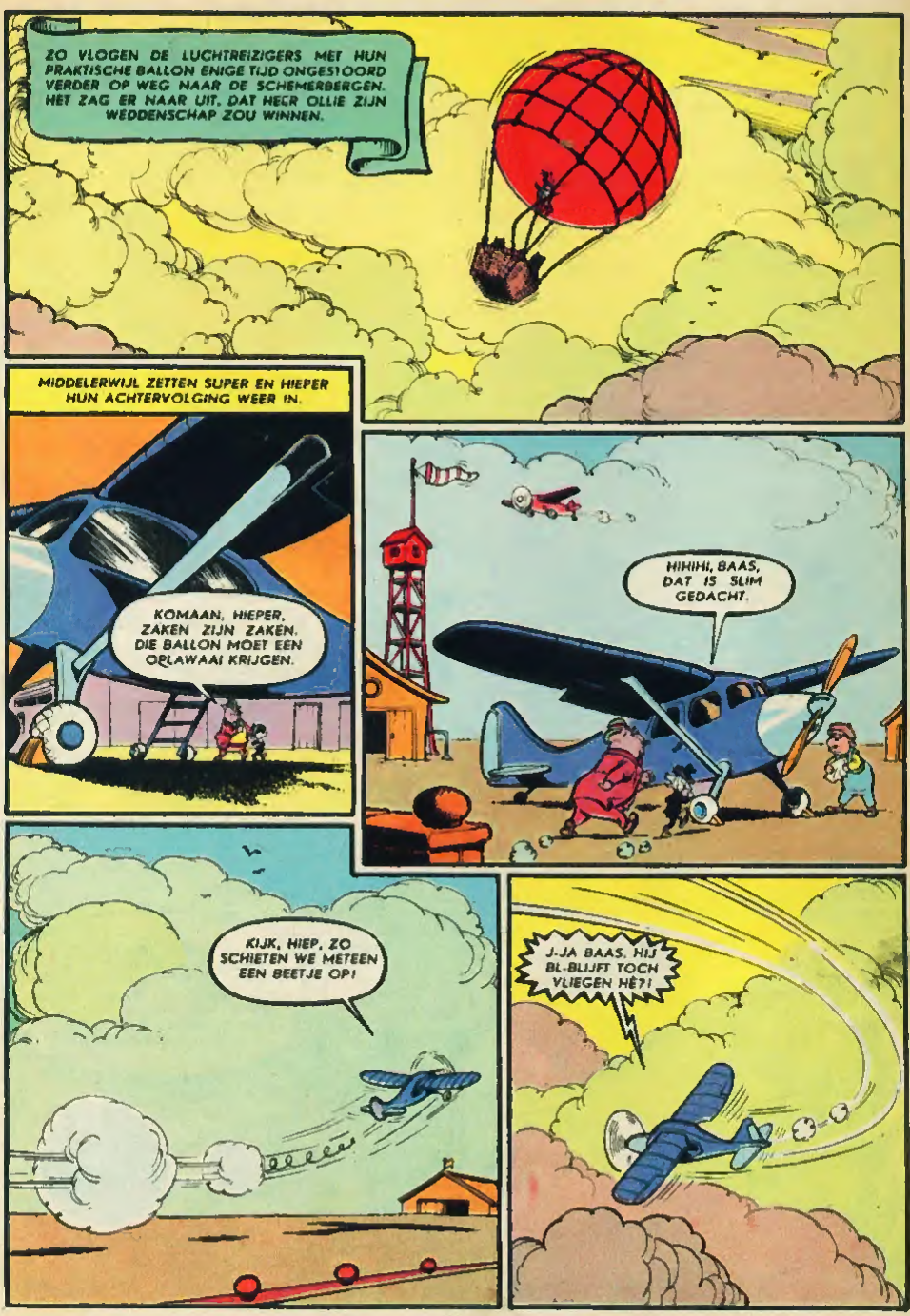
ZO VLOGEN DE LUCHTREIZIGERS MET HUN PRAKTISCHE BALLON ENIGE TIJD ONGESTOORD VERDER OP WEG NAAR DE SCHEMERBERGEN. HET ZAG ER NAAR UIT, DAT HEER OLLIE ZIJN WEDDENSCHAP ZOU WINNEN.
MIDDELERWIJL ZETTEN SUPER EN HIEPER HUN ACHTERVOLGING WEER IN.
KOMAAN, HIEPER, ZAKEN ZIJN ZAKEN. DIE BALLON MOET EEN ORLAWAAI KRIJGEN.
HIHIHI, BAAS, DAT IS SLIM GEDACHT.
KIJK, HIEP, ZO SCHIETEN WE METEEN EEN BEETJE OP!
J-JA BAAS. HIJ BL-BLIJFT TOCH VLIEGEN HÈ?!

KIJK EENS, WAT EEN LEUKE STAD. WE ZIJN NU VER IN HET ZUIDEN, JONGE VRIEND. DIE WITTE TORENS MET HUN ZWARTE SCHADUWEN TREFFEN MIJN DICHTERLIJKE ZIEL.
HM. JA, HEER OLLIE, EN DAAR ZIE IK DE SCHADUW VAN EEN VLIEGMACHINE.
OE!! HEER OLLIE, KIJK EENS, HIJ KOMT OP ONS AF!
AN, DAAR GAAN ZE! NOU HEBBEN WE ZE TE PAKKEN!
M-MAAR, HOE GAAN WE DAT EIGENLIJK DOEN, B-BAAS?
HIER, NEEM EFFE OVER! IK ZAL ZE INTUSSEN EEN SOEJANG GEVEN!
HÉ, HOU RECHT DAT STUUR!
DUIZEND DOLLETOLLEN!! RECHT, ZEG IK JE TOCH!!!

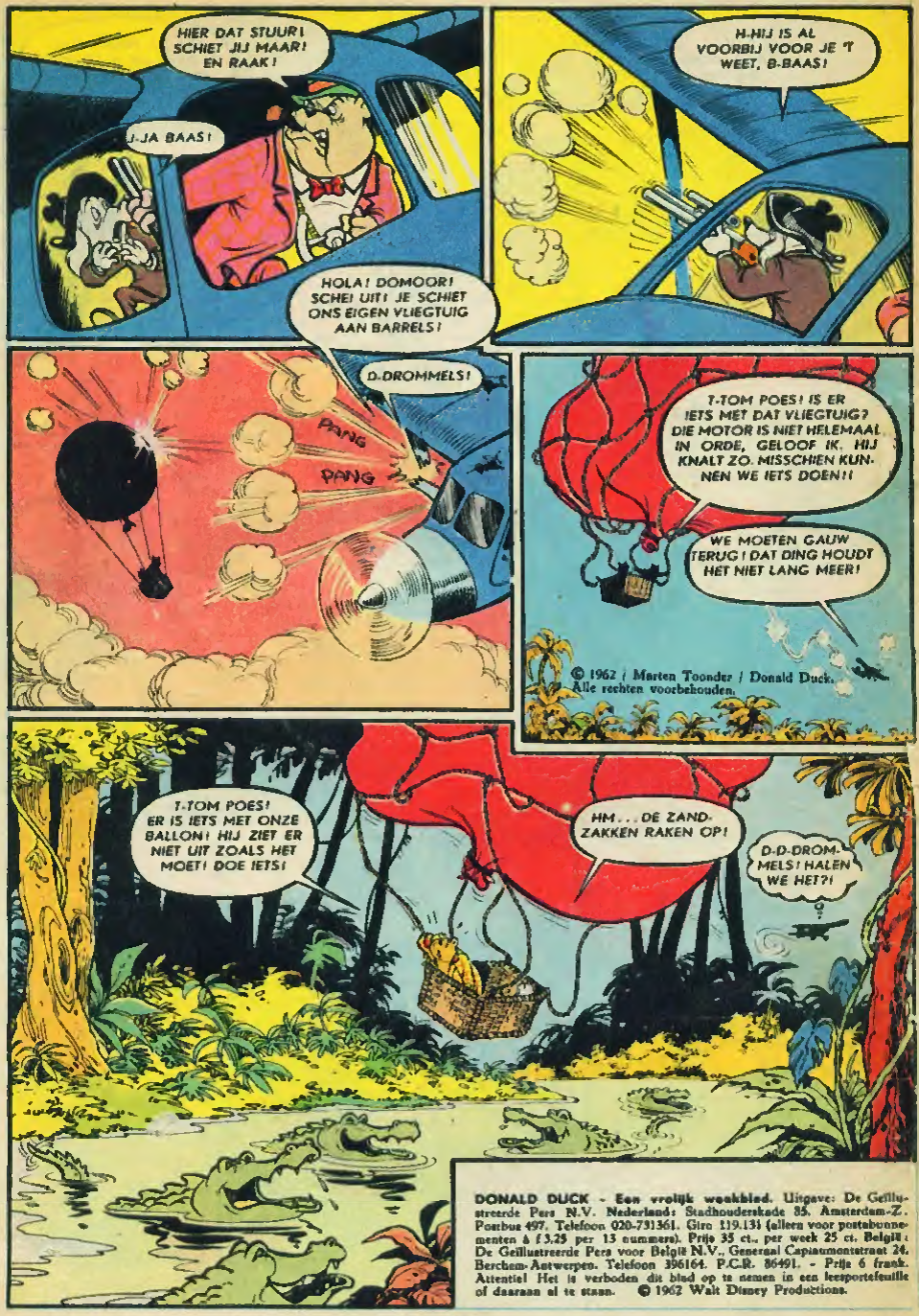

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan al te staan. © 1962 Walt Disney Productions.